Nr. 12. Wtorek, 16 Stycznia 1883. **Rok 73.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. [illegible] ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Z uwagi, że w drugiej połowie grudnia dwukrotnie sprawdzoną była w Bodenbach zaraza pyskowa i racicowa u trzody chlewnej transportowanej z Bielska - Biały, zarządziło c. k. Namiestnictwo czeskie rozporządzeniem z d. 26 grudnia z. r. l. 86650, w myśl §. 8 ustawy z d. 29 lutego 1880 r. Dz. pr. p nr. 35, że wprowadzanie świń do Czech dozwolonem jest jedynie kolejami żelaznemi i że zwierzęta te mają być zaopatrzone w przepisany paszport bydlęcy. Wykroczenia przeciw powyższemu, jako też przeciw przepisom rozporządzenia wykonawczego do §. 11 wyżej powołanej ustawy, według których pędzone stada co pięć dni mają być poddane rewizyi weterynarskiej, będą surowo karane. Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11 stycznia 1883.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 stycznia.

Lepiej późno niż nigdy. Można to przysłowie zastosować do ostatnich wiadomości, że rząd włoski postanowił wreszcie wystąpić z całą energią przeciw *irredencie.* Późno zdobył się rząd włoski na tę energię, i dlatego też jeżeli chce cel osiągnąć, musi uzbroić się w większą cierpliwość i w większą odwagę. Przed czterma laty, kiedy to *irredenta* wystąpiła jako debiutantka na placu św. Marka w Wenecyi, aby demonstrować przeciw Austryi z powodu wrzekomego wstrzymania w Tryeście dwóch statków z gośćmi tamtejszymi, wystarczał jeden dekret rozwiązujący niebezpieczne stowarzyszenie, i rząd byłby sobie oszczędził wszystkie późniejsze przykrości. Opinia zagranicy zachęcała, nawet wzywała go do tego, ale arcyliberalny gabinet Cairolego pojmował swobody konstytucyjne tak, że wszelkie demonstracye są dozwolone, dopóki nie wejdą w kollizyę z prawem karnem. Było to dziwne w ustach ministra identyfikowanie swobody ze swawolą polityczną, ale uszanowano ten skrupuł, raz w przekonaniu, że rząd zapewne inną drogą chce dojść do tego samego celu, a powtóre dlatego, że polegano na roztropności społeczeństwa włoskiego. Pierwsza nadzieja zawiodła, bo Cairoli zgoła nic a jego następcy bezpośredni prawie nic nie uczynili, aby poskromić butę *irredenty.*

Co zagranica od początku trafnie odgadywała, a czego Włosi długo uznać nie chcieli, to dziś ziszcza się w zupełności. *Irredenta* reprezentuje właściwie koalicyę wszystkich żywiołów anarchicznych, niebezpiecznych nietylko dla pokoju zewnętrznego, lecz także dla wewnętrznego porządku, dla państwa i dynastyi. Upominanie się o Tryest i Tyrol południowy stanowi tylko początek, pierwszy niejako akt dramatu anarchicznego, który w razie dłuższej indolencyi rządu musiałby się rozegrać kosztem państwa i tronu. Republikanie, którzy jeszcze przed dziesięciu laty na własną rękę prowadzili akcyę, przeszli zupełnie pod komendę *irredenty*, a także i socyaliści ugięli się zupełnie pod powagę najmłodszych bohaterów anarchii w tem silnem przekonaniu, że powodzenie *irredenty* jest także i dla nich tryumfem pośrednim. Rachuba ta jest niezawodnie trafną. Za życia króla Wiktora Emanuela, pierwszego króla zjednoczonej Italii, republikanizm nie śmiał podnieść głowy, obawiając się nadzwyczajnej popularności monarchy u ludu włoskiego. Drugi król zjednoczonej Italii, chociaż posiadł wkrótce przywiązanie ludności, już nie w takim stopniu powagą osobistą tamuje rozwój republikanizmu w koalicyi z *irredentą*. Może jeszcze królowi Humbertowi nie groziłoby niebezpieczeństwo, ale sam tron, dynastya jest niezawodnie zagrożona wzrastającą anarchią.

Rząd włoski przed kilku laty miał zadanie łatwiejsze z *irredentą*, ale za to dziś w trudniejszej pracy spotka się z większem poparciem całego społeczeństwa. Byle tylko nie zatrzymał się w połowie drogi i rozwiązując stowarzyszenie zakłócające spokój wewnątrz a zarazem zagrażające spokojowi zewnętrznemu, nie pozostawił ani jednego zarodka nowych związków anarchicznych. W tej chwili ogół ludności przejrzał, że z pokojowym stosunkiem Włoch do Austryi łączy się ściśle rękojmia wewnętrznego porządku, bo jeden i ten sam nieprzyjaciel zagraża Włochom jako państwu i ich stosunkowi do Austryi. W królu akcya stanowcza w tej mierze znajdzie i teraz, jak znalazłaby była już przed czterma laty, zupełną aprobatę. Król Humbert zawsze jednakowo był usposobiony, ale zbyt skrupulatny w przestrzeganiu form konstytucyjnych, nie chciał objawami swej woli krępować swobody parlamentarnego gabinetu.

KORESPONDENCYE

Berlin, 14 stycznia.

□ W sprawie podatkowej przyjęła większość komisyi Izby poselskiej uchwały wcale niezgodne z projektem rządowym. Wiadomo że rząd proponował podwyższenie podatków od tytoniu i spirytuosów, aby pokryć niedobór 12 milionów spowodowany zniesieniem pogłównego od osób, których dochody roczne nie przenoszą 1200 marek. Już rozprawy pierwsze w pełnej Izbie wykazały, że oprócz pewnej części konserwatystów wszystkie stronnictwa były przeciwne temu, uważały bowiem podwyższenie podatków za rzecz bardzo niebezpieczną a sądziły nadto, że właśnie na barki warstw niższych, które mają doczekać się ulgi, spadłyby nowe ciężary, przez kupców zrzucone. Te same poglądy przeważyły także w komisyi, zwłaszcza że wchodziła tu w grę i kompetencya parlamentu, przed którego forum należą podatki pośrednie. Komisya odrzuciła tedy projekt rządowy, za którym tylko konserwatyści się ujęli.

Inaczej było w sprawie zniesienia pogłównego. Wszystkie stronnictwa były zgodne w tem, że warstwy niższe zbytecznie są obarczone ciężarami publicznemi, że przynajmniej zwolnić je trzeba z podatków wpływających wprost do skarbu państwowego, skoro ciężary gminne muszą pozostać jeszcze niezmienione, mimo że zazwyczaj daleko są większe od państwowych. Podaae przez ministra finansów zastraszające liczby o wypadkach egzekucyi przemówiły tak przekonywające do komisyi, że nie robiła pod tym względem żadnej trudności. Dalszą kwestyą było jednak, jakim sposobem pokryć niedobór? Członkowie centrum i liberalni posłowie przedstawiali jako rzecz konieczną cofnięcie ulg przyznanych w r. 1880 i 81 klasom wyższym t. j. tym, które mają rocznego dochodu 1200 aż do 3000 marek. Sumy te wynoszą z góry 13 milionów, podczas kiedy na pokrycie wspomnionego niedoboru potrzeba tylko 12 milionów. Konserwatyści podnieśli przeciwko temu projektowi silną opozycyę żądając, aby nie cofano tych ulg lecz rozłożono raczej ciężar 12 milionów na warstwy majętne. Jak wiadomo, zmierza ku temu wniosek pana von Wedell-Malchow o zaprowadzenie podatku giełdowego. Chwilowo nie ma jednakże żadnych środków, aby pokryć niedobór 12 milionów, sądzili przeto członkowie centrum, że należy znieść ulgi dla możniejszych na korzyść uboższych. Przywódca centrum zapytał ministra finansów, czy rząd zgodzi się na to. Minister Scholtz oświadczył, że rząd zastosuje się do tego, skoro komisya podatków od tytoniu i spirytuosów podwyższyć nie chce. Oświadczenie to nastąpiło niespodzianie, bo jeszcze w pełnej Izbie bronił minister zdania przeciwnego, że nie godzi się cofać koncesyj raz zrobionych. Teraz jasną jest rzeczą, jaki obrót sprawa cała weźmie ostatecznie w sejmie.

Pisałem wam o uchwałach komisyi Izby panów w kwestyi ustawy o niepodzielności gruntów włościańskich w prowincyi brandeburskiej. Izba panów zatwierdziła te uchwały 63 głosami przeciwko 53. Napróżno minister rolnictwa dr. Lucius prosił o odrzucenie uchwał komisyi a przyjęcie projektu rządowego, dodając, że ustawa w przeciwnym razie może wcale do skutku nie

---

OŚWIATA I MORALNOŚĆ

IV.

— Negatorowie wpływu oświaty na moralność — mówił dalej p. Ignacy — o ile chcą być konsekwentnymi, muszą starannie odgraniczać oświatę od wychowania, od ogłady, kultury, naukę czytania, pisania, rachunku itp. od nauki moralności. Muszą tworzyć ten rozdział, bo gdyby go nie stworzyli, wpadliby w nonsens. Twierdzenie, że nauka w ogóle, nauka, która mieści w sobie naukę moralną, nie wywiera wpływu dodatniego na moralność, byłoby kontradykcyą samo w sobie. Znaczyłoby to, że moralność wykładana, teoretyczna, szkolna, źle oddziaływa na moralność instynktową, nieświadomą siebie, albo też znaczyłoby to, że jeżeli nauczyciel w szkole powtórzy uczniowi tę naukę moralną, którą mu matka dała w domu lub ksiądz w kościele, to tem powtórzeniem ucznia zepsuje i moralność jego osłabi. Aby nie wpaść w takie *absurdum*, przeciwnicy wpływu oświaty na moralność rozumieją przez oświatę tylko naukę przedmiotów innych, a naukę moralności wykluczają. Pytam się jednakże państwa, czy jest gdzie na świecie, chociażby w Kochinchinie albo w kraju Zulusów, szkoła, w którejby wykładano taką naukę początkową, obraną z wszelkiej przymieszki nauki moralnej? Napróżnobyśmy takiej szkoły szukali, trzebaby ją stworzyć dopiero. W naszych czasach w niektórych krajach usunięto ze szkoły naukę religii, ale nauki moralności nie usunięto nigdzie, jest ona wykładaną wszędzie, jako przedmiot osobny lub konieczny suplement do wykładanych przedmiotów. Dziecko uczy się czytać na książce, w której nietylko nie ma i nie może być nic niemoralnego, lecz w której owszem na każdej karcie są najpiękniejsze nauki moralne. Nauczyciel żywem słowem zawsze do moralności upomina. Ażeby zatem dowieść, że oświata zły wpływ na moralność wywiera, lub że nie wywiera żadnego, potrzeba było wymyślić sobie jakąś oświatę, której w rzeczywistości nie ma, trzeba było utworzyć w imaginacyi tę oświatę szkodliwą, co już samo mylności założenia dowodzi.

Istnieją jednak pewne szkoły wyższe, do których uczeń przychodzi już po przejściu szkół niższych i w których rzeczywiście żadnych prawideł moralności nie słyszy. Technikowi, studentowi medycyny i t. p. w szkole nie mówią ani o miłości bliźniego, ani o świętości obowiązków, ani o czystości obyczajów. Może więc to dopiero te szkoły wywierają ów wpływ ujemny na umoralnienie uczniów? Mojem zdaniem tak nie jest, i tu właśnie jest pora odpowiedzieć na zapytanie pani Natalii o związek botaniki z cnotą. Jeżeli ja klasyfikuję rośliny i poświęcam temu zajęciu kilka lub kilkanaście godzin dziennie, to te godziny są bezwarunkowo odjęte wszelkim zajęciom, wszelkim stosunkom, któreby mogły na szwank wystawić moją moralność. Botanika zatem tutaj nie wprost sama przez się, ale pośrednio jako zajęcie, jako tarcza przeciw próżniactwu, wywiera wpływ umoralniający, bo ochraniający czasowo przynajmniej moralność od upadku. Nauka jest także pracą, twierdzić, że nauka nie umoralnia, jest zatem to samo co dowodzić, że praca nie wywiera wpływu umoralniającego, albo też, że wpływ umoralniający wywiera tylko praca mechaniczna jak rąbanie drzewa albo noszenie wody, a nie praca umysłowa, jaką jest naprzykład rozwiązywanie równań lub studyowanie klasyków. Powiedzieć, że wpływ oświaty na moralność jest żaden, jest to samo co twierdzić, że wpływ próżniactwa na moralność jest żaden.

Nie dosyć na tem. Gdyby wpływ oświaty na moralność był żaden, w takim razie szkoła jakakolwiek, nawet skierowana rozmyślnie na wywieranie ujemnego wpływu, nie mogłaby także wywrzeć żadnego wpływu na moralność...

— Oh! oh! złapałam pana! — zawołała z tryumfem pani Natalia — zarzucasz pan statystykom moralności, że dla dowiedzenia swoich twierdzeń wymyślili naukę, jakiej na świecie nie ma, a tymczasem sam mówisz o jakichś imaginacyjnych szkołach, któreby były skierowane rozmyślnie na wywieranie ujemnego wpływu. Takie przecież na świecie nie istnieją!

— Niestety, istnieją, proszę pani — odparł zarzut bez namysłu pan Ignacy — są szkółki elementarne złodziejstwa i żebractwa, są szkoły średnie, w których uczą robić i używać wytrychów i innych podobnych narzędzi, są wreszcie prawdziwe akademie występku w więzieniach, w których młody, początkujący przestępca trzymany jest w towarzystwie wytrawnych zbrodniarzy. Otóż, proszę pani, jeżeli teorya botaniki nie może mnie umoralnić, to dlaczegóż nauka robienia wolt miałaby mnie zepsuć? Jeżeli wpływ oświaty na naukę jest żaden, to nie wyrządzimy moralności żadnej krzywdy, jeżeli na politechnice obok architektury, inżynieryi i górnictwa zaprowadzimy wydział szulerstwa, a w szkole sztuk pięknych obok malarstwa i rzeźby, wykładać będziemy sztukę wyzyskiwania miłosierdzia publicznego za pomocą udanych kalectw.

— Nieźle się pan bronisz — przyznała pani Natalia — ale ja jeszcze nie daję za wygranę. Medycy uczą się toksykologii, a przecież nie zostają trucicielami....

— Spodziewałem się i tego zarzutu — odrzekł pan Ignacy spokojnie — trafność jego również uznaję, ale przekona się pani zaraz, że on także tylko mego założenia dowodzi. W szkołach zbrodni, o których wspomniałem, nauka nie dlatego jest złą, że wykłada owe piękne przedmioty, ale że je wykłada w złej myśli, w celu przewrotnym. Mistrz zbrodniarz, siedzący w kryminale, osadzonemu w tej samej sali nowicyuszowi nie podaje samej tylko teoryi, ale dodaje do niej rady, zachęca do używania tej teoryi na szkodę społeczeństwa. Uczy on, dajmy na to, przyrządzania trucizny, ale zarazem powiada: „zrób tak, nikt tego nie wykryje a ty na tem skorzystasz". W taki sposób wykładana toksykologia staje się dla moralności zabójczą, ale wykładana w uniwersytecie toksykologia ma cel inny. Tam nauczyciel wykłada ją uczniowi po to, ażeby umiał podać ratunek otrutemu, ażeby mógł użyć tej samej trucizny w małej dozie jako lekarstwo zbawcze i ocalające życie. I nietylko wykłada, ale na żywym pacyencie pokazuje, jak się to robi, daje widomy przykład zbawczego skutku rzeczy szkodliwej i powiada uczniowi: „Tak używaj trucizny, a zyskasz wdzięczność i jeśli los ci posłuży, dorobisz się sławy i mienia". Kryminalista uczy zabijać, nauczyciel szermierki uczy bronić swojego życia. Cel i

przyjdzie. Zobaczymy najprzód, czy Izba poselska przyjmie uchwały Izby panów. Rzecz byłaby w myśl właścicieli ziemskich tedy tak urządzoną, że wszystkie większe grunta włościańskie zostałyby niepodzielne w jednem ręku, chyba że właściciel testamentarnie coś innego zarządzi; ponieważ zaś włościanie nie lubią sporządzać testamentów, przeto rzadko kiedy naruszonoby zasadę niepodzielności.

Inspektorowie zakładów fabrycznych narzekają w sprawozdaniach corocznych, że w wielu fabrykach często powtarzają się wypadki nieszczęśliwe dlatego, że brak potrzebnych środków ostrożności. Na życzenie parlamentu wypracowanym został już dawniej projekt ustawy nakładającej na właścicieli fabryk pod tym względem pewne obowiązki, ale projekt ten nie znalazł łaski w oczach księcia Bismarcka Wczoraj poruszono tę sprawę znowu w parlamencie. Zastępca rządu oparł się jednak życzeniu ogromnej większości, pocieszając parlament obietnicą, że po uchwaleniu ustawy o ubezpieczeniu robotników fabrykanci zobowiązani będą do zaprowadzenia zaradczych środków. Odpowiedź ta zrobiła przykre wrażenie, gdyż w obecnej sesyi ubezpieczenie robotników skaleczałych z pewnością nie będzie jeszcze uchwalone.

Galicya w budżecie państwa.

VII.

Sądownictwo.

Wydatki na sądownictwo w etacie ministerstwa sprawiedliwości, obejmującym zarazem zakłady karne, są preliminowane na rok bieżący w ogólnej sumie 20,894.711 zł. Oprócz tego atoli trybunał państwa, stanowiący osobny rozdział budżetowy, wymaga 22.000 złr., i trybunał administracyjny, stanowiący rubrykę etatu Rady ministrów, 127.975 złr. Ogółem przeto wynoszą wydatki na sądownictwo 21,044.686 złr.

W sumie tej mieszczą się nasamprzód obie wymienione pozycye na trybunał państwa i na trybunał administracyjny, dalej na samo ministerstwo sprawiedliwości 180.883 złr., na najwyższy trybunał (kasacyjny) 505.800 złr., razem 836.658 złr.; tudzież wydatków nierozłożonych, preliminowanych ryczałtem na całe państwo: na założenie nowych ksiąg gruntowych 460.000 złr. i na zmiany osobiste z powodu założenia nowych sądów 25.000 złr., razem 485.0 0 złr.; nakoniec wydatków na nowe budowle sądów 367.993 złr. i zakładów karnych 217.710 złr., razem 585.703 złr. Pozostaje przeto wydatków na właściwe sądownictwo i zakłady karne po krajach 19,137.325 złr.

Dochodów jest z sądownictwa po krajach koronnych 12.326 złr., z zakładów karnych 644.160 złr. (innych dochodów w ogóle już nie ma), razem 656.486 złr., które strącone od wymienionej sumy wydatków na kraje dają wydatków *netto* 18,480.839 złr.

Wydatki na Galicyę są następujące: na sądownictwo 3,451 945 złr., na zakłady karne 385.900 złr., czyli razem 3,837.845 złr., podczas gdy na kraj obszarem i liczbą ludności najwięcej zbliżony do Galicyi, t. j na Czechy, przypada wydatkow 4,506 130 złr. Dzieli się zaś galicyjska kwota wydatków, jak następuje: na dwa wyższe sądy krajowe, w Krakowie i Lwowie, z których drugi jest zarazem dla Bukowiny, 292.628 złr. (w Czechach jest tylko jeden wyższy sąd krajowy, w Pradze. z kwotą wydatków 235 737 złr.); na dwa sądy krajowe, w Krakowie i Lwowie, 347.708 złr. (w Czechach jest tylko jeden sąd krajowy, w Pradze, na który wydatki wynoszą 296.853 złr.; ale oprócz wyższego i zwykłego sądu krajowego jest w Pradze jeszcze sąd handlowy z kwotą wydatków 47.763 złr., a takiego sądu w Galicyi nie ma); na dziesięć sądów kolegialnych, w Samborze, Stanisławowie, Tarnopolu Złoczowie, Kołomyi, Przemyślu, Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu i Wadowicach 604.885 złr. (w Czechach jest czternaście sądów kolegialnych z kwotą wydatków 741.744 złr.); na zwykłe sądy okręgowe, których w Galicyi jest 160, wydatki czynią 991.079 złr. (w Czechach jest ich 202 z kwotą wydatków 1,479.568 złr.); wydatki obejmujące wszystkie sądy w Galicyi czynią 1,281.128 złr. (w Czechach 1,223.350 złr.); na zakłady karne: we Lwowie główny 63.050 złr., we Lwowie uboczny u św. Maryi Magdaleny 2376 złr., w Stanisławowie 10.365 złr., w Wiśniczu 94.158 złr.; wydatki obejmujące wszystkie zakłady karne czynią 218.033 złr. (w Czechach są cztery zakłady karne z kwotą wydatków 558.129 zł.). Gdy się zliczy te liczby, wypadnie wprawdzie suma większa od podanej na początku tego ustępu; ale zważyć trzeba, że w kwotach szczegółowych mieszczą się także płace na opróżnione chwilowo posady, które przy zsumowaniu tychże kwot są wedle przybliżonego obrachunku strącane. Uwzględniwszy to, otrzymamy liczby na początku ustępu podane.

Nieobjęte niemi wydatki na nowe budowle są dla Galicyi następujące: na zakupno realności dla sądu w Śniatynie (cena zakupna 14.000 zł.) spłata jednej raty w ilości 571 zł; na zakupno realności dla sądu w Złoczowie (cena zakupna 55.000 zł) piąta rata w ilości 8800 zł.; na budowę gmachu sądowego w Tłumaczu (koszt ogółem 12.900 zł.) pierwsza rata 7800 zł.; na zakupno gmachu sądowego wystawionego przez gminę w Wadowicach (cena niepodana) jedna rata 8856 zł.; na przysposobienia nowych lokalów dla sądu w Muszynie 4000 zł.; na zakupno realności u św. Maryi Magdaleny we Lwowie dla zakładu karnego (cena niepodana) jedna rata 9440 zł.; na nowy gmach zakładu karnego w Stanisławowie (do 740.000 zł. dotąd przyzwolonych) reszta w ilości 43.000 zł. i na wewnętrzne urządzenie gmachu pierwsza rata w ilości 40.000 zł.; co wszystko razem czyni 222 467 zł.

Dochody etatu ministerstwa sprawiedliwości z Galicyi preliminowane są z sądownictwa w sumie 6834 zł. (z Czech nic), z domów karnych w sumie 104.450 zł. (z Czech 113.630 zł.); razem przeto 111.284 zł. Suma ta pochodzi przeważnie z sprzedaży wyrobów przemysłowych, wyrabianych w własnym zarządzie skarbu po więzieniach. Tak przynajmniej jest co do Galicyi, podczas gdy n. p. z Czech jest tego rodzaju dochodów tylko 2400 zł., a przeważna część dochodów w ogóle płynie z zatrudnienia więźniów przez osób prywatne.

Gdy dochody z Galicyi strącimy z powyższej sumy wydatków na nią z wyjątkiem rubryki budowli, otrzymamy jako należącą do regularnego budżetu sumę wydatków *netto* 3,726.561 zł. W taki sam sposób obliczona suma wydatków *netto* na Czechy wynosi 4,392.490 zł. Liczbom tym odpowiada wykazana powyżej ogólna na wszystkie kraje suma wydatków *netto* 18,480.839 zł.. w której przeto Galicya uczestniczy w stosunku 20 16 prct. Czechy zaś w stosunku 23·77 prct.

Józef Glinkiewicz.

SPRAWY MONARCHII

Z powodu zamianowania nowych członków Izby Panów pisze *Fremdenblatt*: Od czasu ostatniego skompletowania Izby wyższej, ubyli z niej skutkiem śmierci: baron Burg, hr. Krasicki, prezydent senatu baron Rizzi i arcybiskup baron Romaszkan. Jeden z wybitniejszych wreszcie członków Izby panów, z powodu uporczywej słabości nie może brać udziału w jej obradach. Baron Hein oświadczył sam w piśmie do prezydenta Izby, że ku wielkiemu swojemu ubolewaniu musi wstrzymać się od udziału w pracach tego ciała prawodawczego.

W liście nowych parów nie należy upatrywać jakichbądź politycznych tendencyi, lub też ekskluzywnego kierunku. Przy mianowaniu nowych członków Izby nie kierowano się też bynajmniej żadnemi względami na stronnictwa, ani też nie liczono się z obecnemi prądami politycznemi Powołanie generała kawalleryi hr. Grünne nie było z pewnością spowodowane motywami politycznemi. Nie omylimy się gdy powiemy, że nominacya hrabiego Grünne członkiem Izby panów, nastąpiła jedynie ze względu na jego wysokie społeczne i wojskowe stanowisko, tudzież ze względu na długoletnią jego działalność na licznych i ważnych stanowiskach; hr. Grünne obok tego jest seniorem rodziny, która znakomite oddała usługi ojczyznie i poświęca się z wielka gorliwością służbie publicznej. W p. Czediku, prezydencie kolei państwowych, pozyska Izba panów fachową powagę wielkiego znaczenia. Karol Reinelt jest prezydentem Izby handlowej w Tryeście Korona i rząd przez zamianowanie go członkiem Izby panów chciały zapewne dowieść swojej troskliwości o podniesienie handlu Tryesteńska Izba handlowa miała już swojego reprezentanta w Izbie panów w osobie barona Reyena, będzie mogła przeto w tem zgromadzeniu zaważyć niepospolicie swoim głosem we wszystkich kwestyach handlowych i przemysłowych. P. Reinelt należy zresztą do przywódców tego stronnictwa w Tryeście, które stoi niezłomnie przy państwie i manifestuje wyraźnie i otwarcie swoje uczucia austryackie. Baron Risenfels należy do jednej z najstarszych i najzasłużeńszych rodzin szlacheckich w Niższej Austryi. W życiu politycznem nie brał on jednak dotychczas udziału. P. Polanowskiego można uważać jako zastępcę hr. Krasickiego, któremu nie ustępuje pod względem fachowego wykształcenia we wszystkich kwestyach wchodzących w zakres gospodarstwa krajowego i którego głos znajdzie bezwątpienia chętny posłuch w rozprawach zostających w związku z sprawami agronomicznemi.

Z tej charakterystyki można wyciągnać wniosek, że nowa lista nie wprowadzi żadnych żywiołów burzliwych, żadnych czynników politycznej albo narodowej namiętności do wysokiego ciała ustawodawczego, którego objektywne i wyższe nad chwilowe oscylacye opinji zapatrywanie się na sprawy publiczne stanowi jedną z najważniejszych rękojmi pomyślności państwa. Jakkolwiek przecież ta lista nie zawiera ani jednego przedstawiciela jednostronnego narodowego prądu, nie można pominąć, że żywioł niemiecki w stosunku do liczby tych, których miejsca nowi parowie zająć mają, nie doznał żadnego uszczerbku. Poprzestajemy na zaznaczeniu, że rząd przez to uzupełnienie Izby panów nie oddał szczególnych usług żadnemu wyłącznemu stronnictwu, lecz przejęty był prawdziwie myślą o dotychczasowem tradycyjnem posłannictwie tej Izby, która jest polem wspólnego działania dla mężów zajmujących w społeczeństwie najrozmaitsze stanowiska. Przekonania szczerze austryackie, niezłomna dbałość o potęgę państwa, przejęcie się ideą państwową i wolne od jednostronności oraz uprzedzeń narodowych traktowanie spraw tyczących się dobra ludu, to są przymioty, których przedewszystkiem wymagamy od Izby panów i mamy prawo spodziewać się, że najnowsza lista parów przyczyni się tylko do wzmocnienia tej Izby w tym właśnie kierunku.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Prasa włoska o irredentystach).

Zwracaliśmy już niejednokrotnie uwagę na jednomyślność, z jaką poważna prasa włoska potępia i uznaje za szkodliwe agitacye skierowane przeciw Austryi. Organa, które do niedawna jeszcze różniły się niesłychanie w swoich poglądach na stosunek Włoch do monarchii austryackiej, wystąpiły obecnie w zwartym szeregu przeciw demonstracyjnym wybrykom irredentystów i domagają się, aby rząd rozwinął całą energię celem położenia tamy agitacyom kompromitującym dobrą sławę i interesa Włoch. Co więcej, odzywają się nawet głosy, aby rząd ze względu na to, iż istniejące ustawy nie wystarczają na położenie skutecznej zapory wichrzeniom, postarał się na drodze prawodawczej o powiększenie pełnomocnictw władzy wykonawczej i obostrzenie środków represyjnych. Z licznych artykułów, jakie na temat agitacyj irredentystowskich pojawiły się w ostatnich czasach w umiarkowanych dziennikach włoskich, zwrócił uwagę przedewszystkiem artykuł dziennika *Popolo Romano*, będącego, jak wiadomo, organem prezesa gabinetu Depretisa

Dziennik ministeryalny wykazuje, że tym, którzy chcą Oberdankowi stawiać pomniki i agitują przeciw Austryi, nie idzie bynajmniej o Tryest i Trydent, lecz że pragną oni skorzystać z nadarzającej się sposobności, aby podburzyć masy, że mają na oku własne plany i cele, to jest pragną podkopać monarchię i jej instytucye, sprawić rządowi jak największe kłopoty, wywołać nieporządki, aby módz potem łowić ryby w mętnej wodzie. W dalszym ciągu wykazuje *Popolo Romano*, że Włochy nie mają nic do zarzucenia Austryi, że nie mają powodu do jakiejbądź rekryminacyi, i tak pisze: „Czegoż chca właściwie od Austryi? Czyżby miano żądać, aby schwytanych na gorącym uczynku zapaleńców i spiskowców obładowanych bombami i podburzającemi proklamacyami traktowała jak pożądanych gości, aby obchodziła się z nimi grzecznie i uprzejmie? Zkąd tak nagłe zainteresowanie się losem dezertera, zkąd tyle współczucia dla przestępcy, który opuściwszy chorągiew dopuścił się czynów podpadających pod główne kary kodeksu wojskowego? Ale czyż to Oberdank jest rzeczywiście tajemną sprężyną wszystkich tych manifestacyj i agitacyj? Bynajmniej. Tajemną sprężyną jest tu raczej zamiar podburzenia mas, drażnienia Austryi i popchnięcia Włoch do wojny, w nieszczęście, zgotowanie im katastrofy, którą panowie ci potrafiliby wyzyskać na własną korzyść, a wszystkie jej ciężary zwaliliby na lud, na ten lud, który usiłują dzisiaj podburzyć przeciw Austryi."

Ponieważ liczne środki przedsięwzięte przeciw wichrzeniom irredentystów nie potrafiły dotychczas stłumić zupełnie agitacyi, oświadcza organ ministeryalny, że należy ułożyć systematyczny plan działania i wystąpić na całej linii przeciw agitatorom. *Popolo Romano* zapowiada. że rząd pomny odpowiedzialności, jaka cięży na nim, podwoi energię, gdyby demonstracye i wichrzenia nie miały w najbliższej przyszłości ustać zupełnie.

Fremdenblatt przytacza powyższe ustępy i przyznaje, że *Popolo Romano* ma zupełną słuszność, pisząc dalej, iż wie aż nadto dobrze, że Austrya z powodu bezmyślnych agitacyj pojedynczych szaleńców, z którymi rozsądna i uczciwa część ludności nie chce nic mieć wspólnego, nie wypowie Włochom wojny. Z drugiej jednak strony, pisze *Fremdenblatt*, nie wolno nam tego ukrywać, że gdyby agitacye nie ustały, musiałyby ostatecznie nieprzyjemnie oddziałać na stosunki pomiędzy obydwoma państwami. Nad takim zwrotem ubolewalibyśmy bezwątpienia, gdyż dzisiaj tak samo, jak i wtedy, gdy król Humbert był gościem naszego Monarchy jesteśmy tego zdania, że obu państwom zależy bardzo wiele na utrzymaniu jak najlepszych stosunków i jak najserdeczniejszej przyjaźni, ugruntowanej na wzajemnym szacunku. Że tak będzie, nie wątpimy. Sama już ta okoliczność, że stronnictwa monarchiczne nabrały przeświadczenia o niebezpieczeństwie grożącem ze strony irredentystów porządkowi wewnętrznemu i powadze Włoch na zewnątrz, jest ważnym krokiem dla pokonania hydry demagogiczjnej".

(Przyszła polityka Francyi).

Indépendance Francaise, dziennik uchodzący za organ Freycineta. podał artykuł roztrząsający działalność obecnego prezesa gabinetu, zwracając równocześnie uwagę, że biernej polityki dłużej prowadzić nie można Artykuł ten mówi między innemi:

„Niepodobna twierdzić, że p. Duclerc dotrzymuje kroku duchowi czasu. gdyż na politycznym jego zegarku widzimy ciągle jeszcze rok 1848. Wraca on bezpośrednio z barykad czerwcowych i ocala porządek. Wszystko to jednak nie odpowiada potrzebom chwili i wydaje się anachronizmem Proces w Montceau-les-Mines, który skończył się potwornie i proces lyoński, który niewiele honoru robi prokuratoryi państwa, wynikły z niejasnego i przesadnego pojęcia rzeczy. Pomimo nieocenionych zalet i pomimo zamiaru zrobienia dobrze tylko, pomylił się jednak

---

sposób wykładu nauki stanowi jej wartość moralną.

Pani Natalia nie poddawała się jeszcze.

— Dowiodłeś pan zatem — rzekła — że oświata wywiera wpływ umoralniający, ale nie sama przez się, tylko pośrednio, za pomocą owej przymieszki moralności, której od niej nie oddzielono jeszcze.

— Tak jest pani.

— Tym sposobem jednak, oświata abstrakcyjnie wzięta, oddzielona od moralności nie wywierałałaby żadnego wpływu?

— Prawdopodobnie, ale o tem mówić nie mogę, bo takiej oświaty nie ma. Uczymy się sami i uczymy dzieci nasze dlatego, żeby je podnieść umysłowo i moralnie zarazem. Gdyby kto uparł się koniecznie, ażeby jego uczeń nie nauczył się niczego więcej prócz tabliczki mnożenia, gramatyki, imion panujących królów lub lat ich wstąpienia na tron, nazwisk krajów i miast, gdyby uczniowi swemu kazał się uczyć czytać na książkach opisujących tylko rośliny, zwierzęta i minerały, a nawet we wzorach kaligraficznych pisał mu zamiast maksym moralnych zdania takie jak: „Maryusz płakał na ruinach Kartaginy", albo „Kopernik urodził się w Toruniu", naturalnie nauka taka nie wywarłaby na jego moralność żadnego wpływu. Nie ma jednakże i da Bóg nie będzie na kuli ziemskiej takiego pedagoga, więc nie ma co mówić o takiej oświacie i takiej szkole. Szkoła taka zresztą musiałaby dawać ukształcenie nadzwyczaj niedokładne. Niepodobna byłoby w niej dać uczniowi do czytania autorów klasycznych, w których przykłady i wzory moralności lub nauki moralne spotykają się na każdej karcie, nie możnaby dać mu do ręki żywotów sławnych ludzi, których życie samo moralności jest wzorem, historyę trzeba byłoby tak obrobić, ażeby była tylko suchych faktów zestawieniem, a i z tych faktów starannie odrzucić wszystkie, które dowodzą, że cnota u współczesnych i potomnych znajduje cześć i uwielbienie. Jednem słowem, potrzeba byłoby niezmiernych wysileń na to, ażeby naukę tak przyprawić, aby na moralność nie wywierała żadnego dodatniego ani ujemnego wpływu Przypuśćmy, żeby się to udało, to jeszcze i wtenczas zadanie nie byłoby skończone. Należałoby szukać uczniów, którzyby na takiej nauce poprzestali, którzyby nauczycielowi swemu nigdy nie zadali pytania, wymagającego w odpowiedzi jakiejś moralnej rady lub przestrogi lub którzyby po zadaniu takiego pytania poprzestali na wymijającej odpowiedzi. Ponieważ tacy uczniowie nie znaleźliby się prawdopodobnie, należałoby ich zatem stworzyć, a że to jest niepodobieństwem, więc zaprowadzenie takiej nauki, któraby mogła pozostać bez żadnego wpływu na moralność, jest ostatecznie wcale niepodobnem.

— Przekonałeś mnie pan, poddaję się — rzekła pani Natalia – jestem pobitą, ale wyznaję szczerze, że nie jestem niezadowoloną z porażki.

W ten sam mniej więcej sposób podziękował panu Ignacemu pan Dominik, a pan Remigjusz. którego zdanie zwyciężyło ostatecznie, ucałowaniem w oba policzki wyraził wdzięczność obrońcy swego przekonania.

Wł. Sabowski.

bardzo prezes gabinetu. W tym wypadku złe nie jest zbyt straszne i instytucyom naszym państwowym nie zagraża żadne niebezpieczeństwo, bo nie mogła ich dotknąć zaraza reakcyjna To też wewnątrz moglibyśmy spokojnie czekać na przesilenie, które z tego czy innego powodu wybuchnąć musi wkrótce. Na zewnątrz jednak inaczej przedstawia się postać rzeczy, bo wypadki naglą i czekać nie będą. Ażeby być w dyplomacyi czynnikiem działającym, nie wystarcza zachować godność i być dobrym patryotą, trzeba być rzeczywistym dyplomatą, a tej własnej zdolności brakuje p. prezesowi gabinetu. Większość naszej prasy zaczyna dziś podzielać przekonanie, któreśmy od kilku tygodni wypowiadali. Podzielają obecnie wraz z nami zapatrywanie, że polityka dąsów (*politique de bouderie*) nie wyda żadnych owoców, nie doprowadzi do niczego a Niemcom sprawia radość prawdziwą. Jeżeli pomiędzy Anglią a Francyą wzniesiemy mur lodowy czy przysłużymy się tem bardzo sobie samym? Począwszy od roku 1870 nigdy jeszcze położenie zewnętrzne nie wymagało tyle elastyczności, tyle baczności i umysłu tak bystrego jak właśnie dziś wymaga. Chwila więc obecna jest źle wybrana, żeby się owijać w togę senatora rzymskiego i obojętnie czekać.

„Kraj nasz przebył już daleko burzliwsze czasy, był narażony na groźniejsze niebezpieczeństwa. Były chwile, w których musieliśmy pokrzyżować plany nieprzyjacielskie, które nam zagrażały nową inwazyą Wtenczas ludzie, w których ręku spoczywał ster rządu, musieli podnieść się sercem i umysłem do podjęcia niezmiernych zobowiązań, ale mimo to nie potrzebowali być wielkimi dyplomatami Tylko przez niesłychaną przezorność i wytrwanie na stanowisku czujności potrafili odwrócić burzę. Minister spraw zagranicznych nie miał innego zadania, jak stać niewzruszenie, z pogardą przyjmować wszelkie wyzwania i udawać, że nie widzi złego traktowania. Dziś inna jest sytuacya. Wypadki wyrobiły Francyi na nowo miejsce przy zielonym stole, gdzie się rzucają kości o los narodów. Ażeby tam dotrzymać kroku trzeba znać grę i nie popełniać błędów. Czas zrobił już swoje, stwarzając trudności rozmaitym rządom, które po naszych klęskach łączyły się i były posłuszne wpływom naszego zwycięzcy. Obecnie przymierze trójcesarskie jest tylko historycznem wspomnieniem. Przymierze pomiędzy Berlinem a Wiedniem było może ściślejsze, niż się to nawet okaże w przyszłości. W każdym razie zrobiło przynajmniej ten skutek, że przekonało Włochów, pragnących rzucić się w ramiona ks. Bismarcka, że projekta ich były mrzonkami. Anglia nakoniec, obarczona ciężką sprawą egipską, szuka także pewnego *modus vivendi*, pozwalającego jej zebrać owoce powodzenia orężnego. Od północy ku południowi, w całej Europie idzie o to, ażeby czuwać, pilnować interesów, korzystać ze sposobności i przygotowywać rozwiązania. Inicyatywa, którą należy dać zewnętrznym stosunkom Francyi, wymaga wielkich fachowych zdolności dyplomatycznych i potrzeba nader zręcznego męża stanu, ażeby mógł podjąć się tak subtelnej misyi. Oby Izba pamiętała o tem. Spodziewamy się po patryotyzmie deputowanych, że znajdą męża, który okaże się najodpowiedniejszym do podjęcia tego zadania.“

(Ugoda Rossyi z Watykanem).

Z powodu uwag nieprzychylnych poczynionych w różnych dziennikach włoskich o ugodzie zawartej przez Kuryę rzymską z rządem rossyjskim dziennik *Osservatore Romano* zamieszcza następujące oświadczenie: „Dzienniki liberalne w nagłej i niezwykłej gorliwości o dobro kościoła i interesa katolickie lękają się a raczej insynuują, jakoby Stolica św. w układach z Rossyą dała się oszukać i zgodziła się na warunki szkodliwe katolickiej wierze. Stolica św. we wszystkich swoich aktach kieruje się wyłącznie względami na dobro katolickiego ludu, jakiejkolwiek jest on narodowości Wobec tych niezmiennych i pewnych rękojmi mogła *Gazeta d'Italia* spuścić się na roztropność i mądrość Leona XIII i być z góry pewną, że Stolica św. nie stała się ofiarą złośliwego podstępu, który powstał w bujnej wyobraźni tej gazety. To jednak także jest pewnem, że inaczej dobro ludów katolickich pojmuje Stolica św., niż rząd i dzienniki liberalne włoskie.“

Niektóre szczegóły o treści zawartego układu, niewiadomo o ile autentyczne, podaje organ Katkowa *Mosk. Wied.*: „O ile nam wiadomo — czytamy w tem piśmie — między Kuryą papieską a naszym rządem nie ma żadnych zobowiązań na piśmie zawartych. Ustawodawstwo rossyjskie w tej mierze żadnej nie ulega zmianie. Jest jedynie mowa o zmianie jednego punktu w obowiązującej ustawie, paragrafu ograniczającego władzę biskupów, swobodę ich działania przy naznaczaniu lub przenoszeniu administratorów parafii. W myśl § 18 ukazu z 14 grudnia 1865 administrator przedstawiony przez biskupa i potwierdzony w tym obowiązku przez komisyę rządową spraw wewnętrznych i duchownych, obecnie w Królestwie Polskiem nieistniejącą, nie może być pozbawiony tej godności bez decyzyi owej komisyi. Podobnież administrator nie może być przez władzę dyecezyalną przeniesiony z jednej par-fii do drugiej bez pozwolenia tej komisyi. Papież uważa, że ta ustawa ogranicza władzę duchowną i jest przeciwną rzymskim kanonom. Przyznając władzy biskupiej prawo obsadzania i przenoszenia proboszczów według swego uznania, bez pozwolenia władzy cywilnej, rząd, rzecz prosta, dotąd szanować będzie to prawo, dopóki w rozporządzeniach władzy duchownej nie dopatrzy utajonych tendencyj szkodliwych dla całości państwa“.

W dalszym ciągu Katkow energicznie oświadcza się przeciw zawieraniu jakiegokolwiek piśmiennego układu z Rzymem. „Rząd rossyjski — mówią *Mosk. Wied* — nie może z kimkolwiek zawierać formalnych układów w swoich sprawach wewnętrznych; nie może on przyjmować na siebie kontraktowych zobowiązań w stosunku do swoich poddanych. Inaczej rząd straciłby grunt pod nogami. Każda taka umowa, jakiekolwiek byłyby jej warunki, choćby korzystne dla nas, byłaby dla Rossyi uszczerbkiem jej godności i powagi i nie stałaby się zadatkiem pokoju, lecz sygnałem do walki, gdyż w sprawy nasze wprowadziłaby fałszywą zasadę“. W ogóle zdaniem *Mosk. Wied.* rokowania Rossyi z Rzymem mogą mieć na celu tylko usunięcie praktycznych trudności, tudzież rozstrzygnięcie drobnych kwestyj bieżących, nigdy zaś załatwienie jakiegoś sporu zasadniczego znaczenia. Ztąd *Mosk. Wied.* wnoszą, że *modus vivendi* może wyłącznie opierać się na wzajemnem osobistem zaufaniu obu stron.

KRONIKA

— **Rada szkolna** krajowa poleciła uchwałą z dnia 16 b. m. bibliotekom szkół ludowych wszelkiej kategoryi wydaną w Poznaniu nakładem Żupańskiego książkę pod napisem: „Piśmiennictwo polskie w życiorysach naszych znakomitszych pisarzy przedstawione. Dla ludu polskiego i młodzieży ułożył Józef Chociszewski.“

— **Posiedzenie Rady miejskiej** z powodu przypadającego na czwartek ruskiego święta Jordanu, odbędzie się jutro, we środę, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym niezałatwione na poprzednich posiedzeniach sprawy, oraz prośba pp. Józefa Wessely i Bernarda Rosenfelda o uprawnienie do zaprowadzenia oświetlenia elektrycznego.

† **Stanisław Szlachtowski,** dr. praw, emerytowany c. k. starszy radca skarbowy, kawaler orderu żelaznej korony III klasy i kilku innych, mąż zasłużony na rozmaitych polach pracy obywatelskiej, przedwczoraj zakończył życie w Krakowie, w domu swojego brata, licząc lat 68. Zmarły, syn radcy byłych sądów szlacheckich, urodził się we Lwowie i tu po ukończeniu studyów prawniczych otrzymał stopień doktora praw; tu też, a następnie w Czerniowcach rozpoczął służbę rządową w prokuratoryi skarbu. W r. 1849 powołany został do Krakowa jako naczelnik zatrzymanego z czasów rzeczypospolitej biura dla spraw skarbowych, a po zniesieniu tego biura był naczelnikiem krakowskiej prokuratoryi skarbu. Zarazem brał udział w rozmaitych komisyach, które się zajmowały nowemi urządzeniami. Do Wrocławia był wysyłany w sprawie nabycia przez rząd dawnej kolei prywatnej ze Szczakowej do Krakowa; czynny był w krakowskiej komisyi, która zajmowała się projektem ustawy o urządzeniu gmin i w podkomisyi wypracował taki projekt. W roku 1866 był komisarzem rządowym do traktowania z rządem rossyjskim w sprawie zasekwestrowanego w Królestwie Polskiem majątku duchowieństwa krakowskiego, która w kilka lat zawarciem konwencyi została ukończona. Zmarły wreszcie był także komisarzem rządowym do rokowań z rządem rossyjskim o uregulowanie żeglugi na Wiśle, oraz na żądanie ministra wypracował memoryał w sprawie windykacyi majątku akademii krakowskiej. Szlachtowski, który na każdem polu rozległej swej działalności odznaczał się ścisłą i wytrwałą pracą, posiadał także przymioty osobiste, które w życiu prywatnem jednały mu ogólny szacunek i sympatye. Zakończył życie nagłą śmiercią; po spędzonem w kole rodzinnem wieczorze zasiadł do pracy i rano znaleziono go martwego w krześle przed tem biurkiem, przed którem spędził tyle lat uczciwej i użytecznej dla kraju pracy. Pogrzeb zmarłego odbędzie się dziś po południu, a we czwartek w kościele OO. Reformatów odprawione będzie żałobne nabożeństwo za spokój jego duszy.

— **Ludność lwowska** w dwóch pierwszych dniach otwarcia pocztowych kas oszczędności nie korzystała w znaczniejszej mierze z nowej instytucyi, co jednak wytłómaczyć się da łatwo okolicznością, że szerokie koła ludności, i to te właśnie, które powołane są głównie do korzystania z pocztowych kas oszczędności, nie obznajomiły się jeszcze dotąd dostatecznie z formalnościami i nie poznały całej praktyczności systemu. Jesteśmy też przekonani, że wkrótce tyle pożądana i zbawienna instytucya wyzyskaną zostanie przez ludność naszą w odpowiednim stopniu, osobliwie jeśli ludzie inteligencyi, pryncypałowie, służbodawcy, szefowie zakładów fabrycznych i t. p. pracującym klasom wyjaśnią całą łatwość i korzyść umieszczania wkładek w pocztowych kasach oszczędności. W pierwszych dwóch dniach otworzenia kas oszczędności, 12 i 13 stycznia, wpłynęło na poczcie głównej i jej filiach we Lwowie 66 wkładek, reprezentujących 583 zł., a nadto sprzedano przeszło 100 kart oszczędności. Głównie robili wkładki izraelici i młodzież szkolna. Z prowincyi nie mamy dotąd żadnych wiadomości — tylko z Stanisławowa donoszą nam, że ilość wkładek wyniosła tam w dwóch pierwszych dniach 38 z sumą 392 zł.

(—) **Jaskinia Piratów,** jeden z nowszych obrazów Henryka Siemiradzkiego, znany już i zaszczytnie oceniony w kilku stolicach europejskich, wystawiony będzie za kilka tygodni we Lwowie. Wystawę urządza p. Aleksander Krywult z Warszawy, któremu publiczność lwowska zawdzięcza już sposobność oglądania *Rzeczypospolitej Babińskiej* Matejki.

(—) **Odczyty dla kobiet.** Dalszy ciąg odczytu dr. Józefa Żulińskiego „O człowieku kopalnym“ odbędzie się wyjątkowo pojutrze, we czwartek, o godzinie 5 po południu.

(—) **Czerwony krzyż.** Wydział biura powiatowego stowarzyszenia patryotycznej pomocy „Czerwonego Krzyża“ w Tarnopolu urządza dnia 1 lutego b. r na rzecz tegoż stowarzyszenia bal i uprasza wszystkich, którzyby z powodu myłek lub niedokładności nie otrzymali zaproszeń, aby zechcieli się po nie zgłosić u sekretarza stowarzyszenia w Starostwie.

— **Zwyczajne walne zgromadzenie** towarzystwa politechnicznego odbędzie się we wtorek, dnia 30 b. m, o godzinie 6 wieczorem w szkole ludowej imienia Konarskiego (ulica Wałowa l. 4). Porządek dzienny: 1. Zagajenie posiedzenia przez prezesa. 2. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia. 3. Sprawozdanie z czynności towarzystwa za rok 1882 (ref. p. Stwiertnia). 4. Sprawozdanie komisyi lustracyjnej za r. 1882. 5. Wniosek zarządu w sprawie wydawnictwa wspólnego organu z krakowskiem towarzystwem technicznem (ref. prof. Bykowski). 6. Wybór prezesa, zastępcy prezesa, 7 członków zarządu i 3 zastępców, tudzież komisyi lustracyjnej z 3 członków i 2 zastępców.

* **Statystyka policyjna.** W miesiącu grudniu zeszł. roku aresztowały organa lwowskiej dyrekcyi policyi: za rabunek 1, za gwałt publiczny 2, za knowanie socyalistyczne 5, za kradzież 171, za oszustwo 13, za sprzeniewierzenie 15, za lichwę 1, za pobicie i skaleczenie 8, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 5, za obrazę straży 13, za publiczne zgorszenie 2, za prędką i nieostrożną jazdę i za przekroczenie regulaminu dorożkarskiego 69, za lekkie i zupełne opilstwo 107, za nałogowe żebranie i włóczęgostwo 165, za burdy uliczne i tamowanie przejścia na chodnikach 94 osób. Z sądów zaś karnych po odbytej karze dostawiono policyi 153 osób. Z ogólnej tej liczby przyaresztowanych odstawiono do c. k. sądu kraj. karnego 66, do sądu karnego powiatowego 219, magistratowi zaś oddano dla braku przytułku i zatrudnienia, celem zbadania przynależności gminnej i wydalenia szupasem ze Lwowa 227. W szpitalu umieszczono 20 osób, resztę zaś aresztowanych w liczbie 373 traktowano policyjnie. Oprócz tego ukarano za przekroczenie służbowe 13, za dręczenie zwierząt 9 osób. Pociągnięto do odpowiedzialności 8 szynkarzy za nieprzestrzeganie godziny policyjnej, a za przekroczenie przepisów meldunkowych 8 osób. Wypadek samobójstwa zaszedł 1, usiłowanego samobójstwa 1, i jeden wypadek pożaru.

** **Zwłoki nieznajomej** z imienia i pochodzenia żebraczki, która skończyła życie skutkiem zmarznięcia, znaleziono w obrębie gminy Smólno, w powiecie brodzkim. Dochodzenie zostało zarządzone.

— **O powodzi** na Węgrzech donoszą ostatnie depesze: Grobla Mohacs-Kölked jest zupełnie zniszczona i ani myśleć można o naprawieniu jej przed opadnięciem wody, której stan wynosi 15 stóp nad zero. Cała dolna część miasta Mohacsa stoi pod wodą. Władze przekonały się, że wiele domów musi się zawalić. Mieszkańcy ich przed katastrofą jeszcze ratowali się ucieczką. Pod Nowym Sadem stan Dunaju wynosi 678 cm nad normalny. Fale zagrażają nawet murom twierdzy. Woda ciągle jeszcze przybiera, a niebezpieczeństwo wzrasta z każdą godziną. Natomiast pod Panczową wszelkie niebezpieczeństwo już przeminęło.

— **Słynna spiewaczka** pani Krystyna Nilson, w wycieczce artystycznej po Stanach Zjednoczonych, nabawiła się ciężkiej choroby gardlanej, która zniewoliła ją zaniechać dalszych występów w Ameryce.

— **Liczbę wieńców,** złożonych na trumnie Gambetty, oceniają dzienniki paryskie na 1020. Najdroższy z nich kosztował 600 franków, najtańszy 20 franków. Biorąc koszt przeciętny, oblicza pewien sprawozdawca ogólny wydatek na kwiaty w dniu pogrzebu Gambetty na 100.000 franków.

— **Trzęsienie ziemi.** Według doniesienia telegraficznego z Serajewa, miasto Zenica w sobotę o godzinie 7 min. 12 rano nawiedzone zostało kilku gwałtownemi wstrząśnieniami, które postępowały w kierunku północno-zachodnim. W jakiś czas później dwukrotnie jeszcze ponawiały się trzęsienia.

— **Na kolei św. Gotarda** w Szwajcaryi ruch w ostatnich tygodniach doznawał dotkliwych przerw z powodu staczania się olbrzymich lawin na tor. Sztuczne zapory, jakie wzniesiono w najbardziej zagrożonych miejscach, okazały się niedostatecznemi i uległy wszystkie bez wyjątku nawałowi staczających się z gór mas śniegu.

— **Bandę fałszerzy** banknotów 50 guldenowych, złożoną z 8 osób, ściga listami gończemi wiedeński sąd karny. Wszyscy uczestnicy fałszerstwa są cudzoziemcami, mianowicie z wyjątkiem jednego Szwajcara, rodowitymi Niemcami. Pod względem zawodu są to fotografowie, litografowie i kupcy. Siedziba bandy znajdowała się w Szwajcaryi. Ponieważ wszyscy fałszerze zostają w więzieniu śledczem w Zurychu, wydano listy gończe na wypadek, gdyby który z nich pojawił się na terytoryum austryackiem. W Wiedniu spotkano dotąd w obiegu pięć podrobionych przez tę bandę pięćdziesiątek; są one za pomocą prasy odbite na papierze welinowym, bez znaków wodnych, a wykonanie ich całe nie może być nazwane udatnem.

— **Mordercy uczonego profesora** angielskiego Palmera w Górnym Egipcie, według doniesienia pułkownika Warren z Suezu, zostali schwytani w liczbie sześciu. Trzej pomiędzy schwytanymi są właściwymi sprawcami tej zbrodni, trzej zaś byli tylko jej uczestnikami. Pułkownik Warren w relacyi swojej dodaje, iż ma w ręku dowód zupełny na to, że morderstwo popełnione zostało z polecenia dawnego gubernatora w Nahli, stronnika Arabiego, który internowany jest obecnie w Suezie.

— **Kradzież w wagonie.** Na kolei Mikołajewskiej w nocy na 30 grudnia jednej z podróżnych ukradziono 50.000 rubli przez oderznięcie torebki z tą kwotą w banknotach i walorach. Naprzeciwko poszkodowanej siedział w wagonie jakiś młodzieniec, który znikł potem, zapewne dokonawszy tej kradzieży w czasie snu pasażerki.

— **Cholera**, według depeszy z Sumatry dnia 5 b. m. datowanej, ponownie wybuchła na tej wyspie.

— **Bankiet w Brazylii.** Z powodu rozpoczęcia robót około budowy nowej kolei żelaznej w brazylijskiej prowincyi Bahia, urządzony był przez przedsiębiorstwo budowy w miejscowości Sierra dos Aymores bankiet, w którym wzięły udział najwybitniejsze osobistości prowincyi, tudzież brazylijski minister spraw zewnętrznych, p. Albuquerque. W chwili, kiedy wzniesiono toast na powodzenie nowej kolei i biesiadnicy ochoczo trącili w kieliszki, przez otwarte okno wleciała do sali strzała i jednego z gości ugodziła w piersi. Ranny tyle miał jeszcze siły, że sam natychmiast wyciągnął strzałę z rany, lecz już po chwili upadł bez ducha na ziemię. Strzała była zatruta. Całe ochocze grono w przerażeniu opuściło natymiast salę, a z sąsiedniego lasu dochodził uciekających monotonny śpiew wojenny Indyan Botocudos, należących do groźnego plemienia Pojszasów, którzy w taki sposób zamanifestowali opozycyę swoją przeciwko zamierzonej budowie kolei.

— **Cholera w Arabii.** Z Jambo donoszą sprawozdania konsularne, że od dnia 30 listopada ani tam, ani w Medynie wśród licznych drużyn pielgrzymskich nie było już ani jednego wypadku cholery. Takie same doniesienia nadeszły z Dżeddah, z dodatkiem, iż straszna epidemia wygasła w całym Hedżasie. Ostatni okręt z pielgrzymami mahometańskimi minął dnia 1 b. m. kanał suezki. Stan zdrowia pielgrzymów nie pozostawiał nic do życzenia. Karawana pielgrzymów syryjskich przebyła pomyślnie kwarantanę w Ain-Zarb i wyruszyła już do Damaszku.

— **Uciążliwe dla żeglarzy** stosunki na morzu Północnem wkrótce już, jak się zdaje, ulegną zmianie na lepsze. Rząd duński oddawna już nad tem przemyśliwał, jakby najwygodniej i najtaniej morze owo połączyć z Kattegatem kanałem, ażeby przez to dla żeglugi tak bardzo niebezpieczny Skagerrak ominąć a zarazem skrócić drogę wodną między Bałtykiem a morzem Północnem. Zamiar ten, według doniesień dzienników duńskich, w niedługim zapewne czasie będzie urzeczywistniony, ponieważ ministerstwo w Kopenhadze wypracowało już projekta budowy takiego kanału oraz założenia nowego portu na północno-wschodniem wybrzeżu Jutlandyi. Po uzyskaniu sankcyi mają być roboty natychmiast rozpoczęte.

— **Zuchwała kradzież.** Dzienniki paryskie opowiadają: Znana artystka, panna de Prado, spiewała na koncercie w Amiens, lecz nie mając ochoty nocować w tem mieście, skorzystała z pociągu, który po koncercie odchodził z Amiens do Paryża i niespodzianie przybyła o godzinie 5 rano do swojego mieszkania. Ku wielkiemu zdziwieniu i przerażeniu swojemu

zastała w salonie dwóch drabów, zajętych właśnie upakowywaniem jej kosztowności, zastaw srebrnych i t. p. Na widok pani domu złoczyńcy uciekli z zapakowanemi przedmiotami, nim panna Prado jeszcze mogła wezwać pomocy. Ochłonąwszy cokolwiek z przestrachu artystka weszła do sypialni, gdzie zastała trzeciego złodzieja w towarzystwie swej pokojowej. I ten zdołał umknąć, pokojową zaś następnego dnia przyaresztowano. Artystka poniosła na 40.000 franków szkody.

Wydawnictwa Akademii.

V.

(r) W dalszym dziale wydawnictw, zatytułowanym *Scriptores rerum polonicarum*, umieszcza Akademia źródła do dziejów nowożytnych Polski, o ile takowe w innych równolegle bieżących, a tym samym czasom poświęconych działach pomieścić się nie dadzą. Mamy dotąd wydanych siedm tomów *Pisarzy*; wyłączając wszakże tom szósty jako obejmujący protokoły posiedzeń zjazdu Długoszowego z roku 1880, tudzież tomy czwarty i piąty jako należące do działu *Archiwum komisyi historycznej*, o którym później mówić będziemy, pozostają nam cztery tomy do bliższego rozpatrzenia.

Pierwszy z nich, wydany właściwie jeszcze przez krakowskie Towarzystwo naukowe w ostatnich czasach jego istnienia, obejmuje dyaryusze trzech sejmów koronnych z czasów Zygmunta Augusta, a mianowicie sejmów z roku 1548, 1553 i 1570. Wydawnictwa dyaryuszów sejmowych do czasów ostatniego Jagiellona sięgają u nas bardzo niedawnych czasów; dokonali ich w ostatnich latach Działyński, Krasiński, bracia Lubomirscy, Kojałowicz. Leżący przed nami tom uzupełnia ten szereg znakomicie, dając nam zwłaszcza wielce dokładny dyarysz owego pamiętnego i bogatego w wypadki pierwszego sejmu Zygmunta Augusta r. 1548, na którym młody król ciężką musiał stoczyć walkę z potężną opozycyą, podżeganą przez matkę królewską, urażoną samowolnem małżeństwem syna. Mniej dokładnym i niezupełnym, a w części z wydania Lubomirskich znanym jest dyaryusz sejmu 1553 r., rzucający wiele ciekawego światła na ścierające się prądy religijne i dążenia polityczne danej chwili.

Wszakże na ogłoszeniu samych dyaryuszów nie ogranicza się doniosłość wydawnictwa. Podnoszą ją w znacznej części umieszczone w przypiskach i dodatkach źródła pomniejsze, dotąd nieznane. Spotykamy się tu z materyałem do dziejów dyplomatycznych z lat 1553—1555, a mianowicie do stosunku króla ze Stolicą Apostolską w kwestyi koronacyi Iwana Groźnego i w sprawie powszechnego soboru narodowego, który swojego czasu tak wiele miał zwolenników w Polsce. Są to bardze ciekawe uzupełnienia źródeł wydanych przez Józefa Fiedlera, tudzież materyałów ogłoszonych przez Theinera, najmniej dokładnego w czasach reformacyi. Więcej jeszcze w przypiskach tych znajdujemy nowego do dziejów wewnętrznych, zwłaszcza rozwoju parlamentaryzmu polskiego. Zwracają zwłaszcza na siebie uwagę „Artykuły na sejmie Piotrkowskim r. 1550 od wszego stanu rycerskiego *ad exequendum* dane“, dochowane niestety nie w zupełności, a wyjaśniające w wielu punktach ówczesne dążenia szlachty; dalej ważny przywilej Zygmunta Augusta w sprawie egzekucyi, wydany r. 1550 i kilka instrukcyj sejmikowych.

Następujący tom, podobnie jak poprzedni wydany przez prof. Józefa Szujskiego, obejmuje podługoszową część kroniki Bernarda Wapowskiego, kantora katedralnego krakowskiego. Kroniki tej nigdy nie mieliśmy ogłoszonej w całości a i teraz także okazuje się tylko w postaci fragmentu. Część jej, obejmującą czasy Zygmunta I po r. 1535, ogłoszono przy wydaniu kolońskiem kroniki Kromera; jedyny manuskrypt, który dotąd jest znany, jest również ułamkiem rozpoczynającym się dopiero z r. 1380, podczas gdy zkądinąd wiadomą nam jest rzeczą, że Wapowski pisał historyę Polski od czasów przedchrześciańskich. Z manuskryptu tego przed kilkudziesięciu latu wydał Malinowski tłómaczenie sięgające po r. 1463, obecnie ogłasza Akademia tekst oryginalny, łaciński, wszakże tylko część jego ostatnią, obejmującą lata od 1480 do 1535, pozostawiając na późniejsze czasy wydawnictwo części pierwszej (1380—1480), która na razie zastąpić się da tłómaczeniem Malinowskiego.

Wartość kroniki Wapowskiego do zbadania dziejów Polski, zwłaszcza w części swej podługoszowej przeceniana do niedawna, oznaczoną została dokładnie w ostatnich dopiero czasach. Zajmuje się tą kwestyą w ogólności prof. Szujski w przedmowie do swego wydawnictwa; na podstawie zaś szczegółowych i sumiennych badań rozwiązał ją zmarły przedwcześnie dr. Stanisław Lukas w obszernem dziele p. t. „Rozbiór podługoszowej części kroniki Bernarda Wapowskiego“. Kronikarz korzysta bardzo gorliwie ze swych poprzedników, jak naprzód Długosza, potem Miechowity i Decyusza. Humanista w całem tego słowa znaczeniu, chciał on z materyału tego, upstrzonego czasem barbaryzmami łacińskiemi, skreślić całość dziejów polskich ozdobniejszą łaciną, nadać im szatę modniejszą.

Wydawca podał nam w przedmowie wyczerpujący żywot kronikarza wraz z poglądem na jego stanowisko w historyografii i rzucił kilka charakteryzujących go uwag, przyznając mu wiele zalet współczesnego kierunku humanistycznego, bez tych wad, z jakiemi po największej części się łączył. Dla wygody w badaniu ogłasza wydawca w dodatku ustępy z współczesnych źródeł ruskich, pruskich i węgierskich, o ile posłużyć mogą do objaśnienia ustępów zawartych w Wapowskim.

OSTATNIA POCZTA

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych Rady państwa zebrała się zaledwie potrzebna do powzięcia uchwały liczba deputowanych. Posłowie polscy stawili się także nielicznie; prezes Koła polskiego p. dr. Grocholski, o którego zdrowiu w ostatnich czasach obiegały niepokojące wiadomości, był obecnym Posiedzenie zagaił prezydent dr. Smolka zawiadamiając Izbę, że przesłał Naj. Pani w dzień Jej imienin życzenia Izby, oraz że z własnej inicyatywy, gdyż Izba była odroczoną, złożył Naj. Panu życzenia Izby za pośrednictwem rządu, z okazyi obchodu sześćsetletniego panowania. Naj. Państwo przyjęli łaskawie życzenia Izby i polecili jej podziękować (*Brawa*).

Projekt ustawy dla towarzystw akcyjnych odesłano do komisyi z 24 członków. Wniosek dep. Rosera o wydanie ustawy przeciw fałszerzom środków życia przekazano komisyi dla ustawy karnej. Wniosek dep. Mengera o opodatkowaniu kramów wędrownych odesłano do komisyi podatkowej. Wniosek dep. Exnera o ochronie patentów odesłała Izba do osobnej komisyi, złożonej z 15 członków. Wniosek dep. Pachera przeciw oszukiwaniu publiczności przez fałszowanie wyrobów przemysłowych odesłano do komisyi ekonomicznej. Następne posiedzenie Izby odbędzie się dopiero w piątek.

Na wczorajszem walnem zebraniu czeskiego stowarzyszenia szkolnego w Pradze podniósł dr. Rieger nadzwyczajną ofiarność narodu czeskiego, dzięki czemu stowarzyszenie to kwitnie i rozwija się znakomicie. Nie ma dnia, żeby do kasy nie wpłynęło przynajmniej 1000 *zł*. Okoliczność ta świadczy, że naród świadomy jest potrzeby skoncentrowania wszystkich swoich sił przeciw tendencyom wynaradawiającym. Celem stowarzyszenia nie jest zesłowianizowanie Niemców, lecz uratowanie dla narodu młodzieży czeskiej tam, gdzie ona jest poddaną takim wpływom. Mowca stwierdziwszy następnie, że najwięcej składają Czechy, mniej zaś Morawa a najmniej Szląsk, mówił dalej: „Należy przedewszystkiem to mieć na oku, iż jesteśmy jednym narodem i powinniśmy zwrócić przedewszystkiem naszą uwagę na Szląsk. Nacisk nieprzyjaznego żywiołu jest tam najsilniejszy, tam też wynaradawianie naszego ludu największe czyni postępy. Jeżeli gdzie przeto, to na Szląsku potrzeba skoncentrować nasze siły dla ubezwładnienia nieprzyjaznych zabiegów“.

W Budapeszcie odbyło się przedwczoraj bardzo liczne zebranie robotników, które postanowiło wydać petycyę do Izby deputowanych o zaprowadzenie ogólnego prawa głosu i tajnego głosowania. Do wniesienia i poparcia petycyi uchwalono uprosić hr. Alberta Apponyego.

Prezydent parlamentu niemieckiego zamierza zaproponować na jednem z najbliższych posiedzeń Izby, aby ta za pośrednictwem deputacyi złożonej z prezydenta, sekretarzy i kwestorów parlamentu, przesłała swe życzenia następcy tronu i małżonce jego, z powodu 25letniego jubileuszu małżeńskiego.

Nordd. Allg. Ztg. donosi, że książę biskup ołmuniecki, kardynał Fürstenberg, zamianował dziekana i proboszcza w Baborowie (Bauerwitz) ks. Richtarskiego komisarzem biskupim dla pruskiej części archidyecezyi ołmunieckiej i że cesarz niemiecki zatwierdził tę nominacyę.

Dzienniki berlińskie podają treść noty angielskiej w sprawie egipskiej zgodnie z tem, co już w tym przedmiocie podały telegramy. Nota zawiera przedstawienie całego rozwoju sprawy egipskiej a kończy się wyrażeniem przekonania, że porozumienie się mocarstw potrzebne jest tylko w sprawie kanału suezkiego. Nadto proponuje Anglia kontrolę administracyjną wykonywaną przez zgromadzenie w połowie wybieralne a w połowie złożone z nominacyach.

Deutsche Montagsblatt podaje treść okólnika francuskiego w sprawie egipskiej. Minister prezydent Duclerc wyjaśnia w tym dokumencie reprezentantom francuskim za granicą, dlaczego rząd republiki nie mógł pogodzić się z Anglią względem przyszłego stanowiska obu mocarstw w Egipcie. Francya woli być pierwszą w Madagaskarze niż drugą w Egipcie, taka ma być treść wywodów prezesa gabinetu francuskiego, którą tu jednak podajemy z zastrzeżeniem, że za wiarogodność streszczenia odpowiedzialny jest tylko wspomniany dziennik berliński.

Stan zdrowia Gladstona polepszył się tak dalece, że na dzisiaj oznaczono jego wyjazd do Cannes we Francyi.

W sprawie pogranicznej czarnogórsko-tureckiej Czarnogóra zaczyna okazywać pojednawcze usposobienie i zgadza się na dalsze układy na podstawie ostatnich propozycyj tureckich, a mianowicie zezwala na odstąpienie miejscowości Krajuk.

Zajście z konsulem włoskim w Tripolis zostało już zgodnie załatwione. Konsul ma otrzymać wszelką satysfakcyę a wali Tripolisu wszedł z nim napowrót w stosunki urzędowe.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 15 stycznia. Obiega pogłoska, że Najdost. Cesarzewicz Rudolf zaniechał projektu podróży na Wschód i że ma zamiar część kosztów przeznaczonych na tę podróż obrócić na zapomogi dla krajów dotkniętych wylewami.

Wiedeń, 15go stycznia. Baron Hirsch ogłosił pismo, w którem oświadcza, że list hr. Wimpffena, publikowany przez *Tagblatt*, jest od początku do końca prostym falsyfikatem i oznajmia, że za pośrednictwem austryackiej ambasady w Paryżu otrzymał tekst dosłowny listu autentycznego, w którym hr. Wimpffen poleca opiece Hirscha żonę swoją i dzieci i prosi go, aby zarządził, co potrzeba, ażeby rodzina jego po jego śmierci jak najprędzej opuściła Paryż.

Wiedeń, 15 stycznia. Do *Polit. Corr.* donoszą z Belgradu, że król serbski wydał ukaz, wyrażający ministrowi Piroczanacowi, Garaszaninowi, Mijatowiczowi, Nikoliczowi i Nowakowiczowi najgorętsze podziękowanie za gorliwą i skuteczną działalność. Tymże ukazem król mianuje Piroczanaca, Mijatowicza i Nowakowicza radcami stanu, oraz nadaje Garaszaninowi i Nikoliczowi wielki krzyż orderu Takowy.

Petersburg, 15 stycznia. W budżecie na rok 1883 równoważą się wydatki z dochodami w sumie $778^1/_2$ milionów rsr. W dziale nadzwyczajnych wydatków zamieszczono 50 milj. rsr. na wycofanie z obiegu asygnat. Sprawozdanie ministra skarbu Bungego mówi, że w tym roku żadna pożyczka nie będzie potrzebna i zapowiada rozmaite reformy podatkowe oraz podnosi fakt ograniczenia kredytów dodatkowych. Zdaniem ministra polepszenie się stanu finansów jest możliwem przy polityce pokojowej i zarazem stanowczej na zewnątrz a konsekwentnej i wytrwałej na wewnątrz.

Paryż, 15 stycznia. Na posiedzeniu Izby deputowanych zapowiedział minister-prezydent Duclerc, że wkrótce przedłoży dokumenta w sprawie egipskiej i podał historyczny pogląd na tę sprawę. Podczas wojny w Egipcie Francya i Anglia zajmowały względem siebie stanowisko zaufanych przyjaciół, których chwilowa różnica przekonań rozdzieliła. Po pokonaniu powstania egipskiego Francya oświadczyła się za utrzymaniem *status quo* i oczekiwała oświadczeń dyplomacyi angielskiej. Gdy Anglia zadanie uregulowania sytuacyi chciała wziąć wyłącznie na siebie, rząd zastrzegł dla Francyi napowrót swobodę działania w tem głębokiem przekonaniu, że pozyska uznanie Izby i Europy. (*Oznaki zgody*).

Lyon, 15 stycznia. Prezes sądu mającego zawyrokować w procesie anarchistów otrzymał z Szwajcaryi, Niemiec i Rossyi 19 listów z pogróżkami.

Wiedeń, 16 stycznia. (*Tel. pr.*) Radca dworu Hermann Loebl otrzymał krzyż kawalerski orderu Leopolda.

Berlin, 16 stycznia. (*Tel. pr.*) Temi dniami dostawioną została ostatnia partya karabinów systemu Mausera drugiemu korpusowi bawarskiemu, a tym sposobem nowe uzbrojenie całej armii niemieckiej zostało dokonane. Uzbrojenie nowe rozpoczęło się jeszcze w r. 1873 a kosztowało razem 132 milionów mark, który to wydatek pokryty został z kontrybucyj wojennych francuzkich.

Berlin, 15 stycznia. Parlamentowi niemieckiemu zostały przedłożone traktaty zawarte z Austryą, Holandyą i Belgią, zezwalające lekarzom wykonywać w okręgach pogranicznych praktykę lekarską.

Rzym, 16 stycznia. (*Tel. pryw.*) Reakcya przeciw agitacyi irredentystów coraz widoczniejsza. Studenci uniwersytetu pizańskiego urządzili wielką manifestacyę w duchu monarchicznym — takaż sama demonstracya miała miejsce w Bari, podczas gdy dzień przedtem usiłowana demonstracya na cześć Oberdanka spełzła na niczem.

Paryż, 16 stycznia. *Figaro* ogłasza manifest księcia Napoleona, w którym książę krytykuje obecne położenie i wzywa swoich stronników do pracowania w interesie jego sprawy.

Lyon, 15 stycznia. W procesie anarchistów starał się Krapotkin udowodnić, że nie istnieje żaden międzynarodowy związek, dawał dalej pogląd na swoją przeszłość polityczną i twierdził, że za jedyny pewny środek polepszenia losu robotników uważa ekspropryacyę własności, którąby zawotował konwent. Nie on zaszczepił na gruncie francuskim anarchię, lecz Proudhon i myśliciele z r. 1848. Zasiew ten pomimo wszelkich przeszkód wydaje owoce. Jako przykład przytacza Krapotkin komunę międzynarodową, która pomimo prześladowania, a właśnie może dla tego wzrasta i rozszerza się, oświadcza dalej, że skazanie go stworzyłoby tylko prozelitów i dowodzi, że ustawa z r. 1872 nie da się zastosować do niego.

Londyn 16 stycznia. (*Tel. pr.*) Rząd przywiązuje wielką wagę do ostatnich aresztowań w Dublinie. Uwięzionych jest około 20; są to sami rzemieślnicy i drobni przemysłowcy, mocno podejrzani o spisek celem mordowania urzędników. Aresztowani mieli dokonać już kilku takich morderstw.

Dzienniki angielskie usiłują nadać uroczystemu odsłonięciu pomnika cesarzewicza Napoleona czysto wojskowe znaczenie. Na koszta pomnika złożyli się wojskowi, napis nazywa cesarzewicza „kadetem akademii w Woolwich“, książę Walii mówił tylko o żołnierzu, który poległ walcząc za królowę i Anglię — a cała uroczystość miała charakter wyłącznie wojskowy.

Wiedeń, 19go stycznia. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 3.087 sztuk wołów, między temi 324 galicyjskich, 2.016 węgierskich, 648 niemieckich. Ogólny przypęd był o 650 sztuk większy, niż zeszłego tygodnia. Przebieg targu był powolny, ceny niższe. Niewszystko sprzedano. Płacono za woły galicyjskie po 54 do 58 zł., za węgierskie 52—59 zł., towar najlepszy po 60 do 63·50 zł., za niemieckie po 54 do 64 zł., krowy po 50 do 56 zł., za buhaje po 48—52 zł. od 100 kilo martwej wagi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 15 stycznia 1883, godzina 1. min. 45. Losy kredytowe 171·50, Węg. akcye kredyt. 273·25, Akcye anglo-austr. 114·75, Akcye banku Union 112·—, Akcye kolei Karola Ludwika 297·75, Akcye kolei północnej 272·50, Akcye kolei południowej 136·75, Akcye kolei Alföld. 167·—. Akcye kolei Elżbiety 209·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 167·, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 159·— Wiedeńskie losy 122·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 93·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 97·50, Losy regulacyi Cisy 109·80, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 118·35, Akcye banku związkowego 105·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·17·1/4, Węgierskie losy 114·50, Marka niemiecka —.—, Usposobienie silne.

Wiedeń, 16 stycznia 1883, godzina 10, min. 40. Akcye kredytowe —·— Anglo-Austr. 114·—. Unionbank 111·75, Kolej Karola Ludw. 294·—, Południowa 136·30, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·51—. Rubel papierowy 1·17 1/2. Usposobienie ciche.

Wiedeń, 17 stycznia 1883, godzina 5 min. 35. Akcye kredytowe 281·80, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 294·—, Południowa —·—, Renta papierowa 77·20, Galicyjskie listy zastawne 101·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·50—, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z d. 15 stycznia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 9·75 od 10·50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·25 do 31·50 zł. Buda-Peszt: Przenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.52 do 9·55 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 13·37 zł. Berlin: Pszenica żółta)(maj—czerwiec) 180·— m, żyto —·— m., spiritus 51·40, olej rzepakowy 65·75 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·75 fr., olej rzepakowy 85·75 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Do dzisiejszego numeru dołącza się dla prenumeratorów zamiejscowych prospekt na tygodnik powieściowy, ilustrowany „**Romans i Powieść**".

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł., **pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł, półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Przyjechali do Lwowa

dnia 16 stycznia 1883 r.

Hotel George'a

Pp. Z. hr. Czosnowski z Wołynia. T. Kieman zlanowski z Kozłowa. R. Janicki z Łoszniowa. A. S. Jasiński z Roździwiany.

Hotel Langa.

Pp. F. Rozański z Trościańca. I. Acker-Remscheid. I. Armatys z Wołynia L. Winternitz z Wiednia. I. Krämer z Wiednia.

Hotel Warszawski.

Pp. L. hr. Starzeński z Podkamienia. I. Potuczck ze Sazu T. de Pozaryn ze Seretu.

Hotel Angielski.

Pp. S. Henzel ze Szołomyi Dr. L. Myszkowski z Jarosławia. W. Sialski z Cieląża.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. A. Potocki do Krzeszowic. A. hr. Cetner do Pookamienia. I. Zwolski do Bryniec. K. Korytko do Suchodół. I. Smalawski do Uherec. W. Kruszewski do Chorobrowa. T, Pragłowski do Komarowic.

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przepółnocą pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 52 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na **Stryj,** rano o godz 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 30 po południu i o godz 10 min. 33 wieczór pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego).

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 4 min. 5 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz 3 min. 13 rano i o godz. 3 min. 39 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min 50 rano i o godz. 4 min. 12 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na **Stryj,** rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 20 przed południem pociąg mięszany

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 16 stycznia 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 739.1mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 9.5°C. Psychrometr wilgotny — 10.3°C. Prężność pary 1.6mm. Wilgoć 74%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE5. Ozon 9.

Temperatura powietrza — 7.6°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 766.6mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50' \quad \lambda = 41^0 41' \quad w. = 340^m,5$

15 stycznia 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	736,6	736,2	734,65
Stan termometru suchego w st. Cels.	—10,3	—12,0	—10,1
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	—10,9	—12,5	—10,4
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	1,6	1,4	1,9
Wilgotność powietrza względna w %.	77	81	93
Stan nieba.	8	9	10
Kierunek wiatru.	e.	ese.	se.
Moc wiatru.	3	3	5
Ilość opadu mierzona o 2h śnieg. 0,6.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h — 10,2.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h — 13,8.			
Elektryczność powietrza.			

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 15 stycznia 1883.

		płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	bez kupona	293	—	296	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	bez kupona	165	50	168	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	bez kupona	298	—	303	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	bez kupona	250	—	255	—
2. Listy zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	98	20	99	20
„ „ „ 4 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	89	50	91	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	bez kupona bieżącego	98	20	99	20
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2 l.	bez kupona bieżącego	86	50	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	100	80	101	80
„ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona	97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	bez kupona	100	40	101	40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	bez kupona	101	—	103	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona	94		96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		97	20	98	40
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa		18	25	20	25
„ Stanisławowa		25	—	27	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	55	5	65
Dukat cesarski		5	58	5	68
Napoleondor		9	46	9	56
Półimperyał		9	75	9	85
Rubel rossyjski srebrny		1	53	1	63
„ „ papierowy		1	16 1/4	1	18 1/4
100 marek niemieckich		58	30	59	10
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 12 stycznia 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.85	77.—
luty-sierpień	76.85	77.—
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.40	77.60
kwiecień-październik	77.45	77.60
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	118.50	119.—
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	130.40	130.80
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	138.50	139.—
„ „ 1864 po 100 zł.	168.—	168.50
„ „ 1864 po 50 zł.	167.50	168.—
Renty Com. po 42 lir austr.	—.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	145.50	—.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	91.60	91.80
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	95.75	95.90
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	96.50	97.50
Galicyi	97.30	97.70
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	98.25	98.75
Węgier	97.50	98.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	113.25	113.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	282.20	282.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	836.—	837.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	577.—	579.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	208.80	209.30
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 złr. m. k.	700.—	2710 —
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	293.50	294.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	166.50	167. —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	327.—	327.50
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	136 —	136.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	158.50	159.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	98.90	99.15
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.—	99.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5 1/2 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.75	90.25
„ „ „ „ po 5 proct.	98.25	98.75
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.25	98.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.—	101.50
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	102.75	103.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.40	101.55
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 proc.	100.50	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.40	94.80
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.—	94.—
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	105.25	105.75
„ po 100 zł. w. a.	103.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 pr.	99.60	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.25	93.50
z r. 1867	99.25	100 —
z r. 1868	95.—	95.50
z r. 1872	93.75	94.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92.40	92.70
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	171.25	171.75
Clarego po 40 zł. m. k.	37.75	38.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.25	108.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.75	39.75
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	36.75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.25	19.75
Salma po 40 zł. m. k.	54.—	54.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.—	47.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.75	26.25
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.—	27.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.25	36.75
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.60	119.95
Paryż za 100 fr.	47.40.—	47.45.—

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.64.—	5.66.—
„ pełnej wagi	5.64.—	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.51.—	9.52.—
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 15 stycznia 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	30
„ „ „ w srebrze	77	75
Renta w złocie	96	—
5% austr. renta marcowa	92	15
Akcye banku wiedeńskiego	838	—
„ „ kredytowego	282	80
Londyn	119	60
Srebro	—	—
Napoleondor	9	50—
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	65

DZIENNIK URZĘDOWY.

Wyroki prasowe.

L. 21629. (8655)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. §. 489 i 493 p. k i § 36 u. p. że treść artykułów umieszczonych w Nrze 5tym czasopisma socyalistycznego „Przedświt" („L. Eurore") z dnia 5go listopada 1882 w Genewie wychodzącego pod napisami: „Szumią jodły w lesie" — „Warunki utworzenia stronnictwa ludowego w Galicyi" — „Z sali sejmu galicyjskiego" — Dwa kongresy robotnicze w St. Etienne i Roanne" — „Korespondencye Kraków 2go listopada" — „Echa" — i pod napisem „Na emigracyi", zawiera znamiona występko z §. §. 300 302 i 305 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarzadzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszcchnianie tych arsykułów a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 19 grudnia 1882.

L. 21638. (8657)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 pk. i 37 u. p. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 130 czasopisma „Słowo" z dn. 2|14 grudnia 1882 pod napisem: „Korespondencyi Słowa, Iz Stryjskoho" zawiera znamiona występku z §. 302 u k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbroniene jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 18 grudnia 1882.

L. 21630 (8656)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. §. 489 i 493 p. k i § 37 u. p. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 6tym czasopisma socyalistycznego „Przedświt" (L. Aurore") wychodzącego w Genewie pod napisami: „Cłopski jęk" — Kronika powszechna", „Zaburzenia w Wiedniu", — i pod napisem: „Proces socyalistyczny w Berlinie", zawiera znamiona występków z §. §. 300 302 i 305 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tych artykułów, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 19 grudnia 1882.

(1)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 52 der periodischen Druckschrift „Die Bombe“ vom 24 December 1882 auf Seite 426 enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrift „Weihnachtsgebet der großen Kinder“ in den ersten zwei Absätzen von „Christkind, Du gehst im Land umher“ bis „in Lösungsvorbereitung“ den Thatbestand des Vergehens nach § 300 St. G, im 3. Absatze von „Auch unserm lieben Parlament“ bis „Rechts um die linke Ecke“ das Vergehen nach Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862, R.-G.-Bl. 1863|8, im 4. und 6. Absatze von „desgleichen auch noch höhern Herr'n“ bis „Urdeutsche Ultraczechen“, sowie des auf derselben Seite enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Im Café“ in der Stelle von „Habens schon gelesen“ bis „decorirt wurden“ den Thatbestand des Vergehens nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 26 December 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift „Oesterreichisch-ungarische Sparcassen-Zeitung vom 23 December 1882“ enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Die Durchführungsverordnung für das k. k. Post-Sparcassenamt, Fortsetzung III, die Einleger“ in der Stelle von „Der erste Absatz dieses Paragraphen“ bis „Gesammtremunerations-Dotation für die Einzelnen“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 26 December 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift „Socialpolitische Fachzeitung der Metallarbeiter Oesterreichs“ Nr. 24 vom 21 Dezember 1882 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Das Gnadenbrot“ in der Stelle von „Nicht von den Capitalsbesitzern“ bis „ist moralisch verloren“ und von „Wenn nun ein Arbeiter“ bis „wenigstens davon gesprochen“ sowie des Artikels mit der Aufschrift „Die industrielle Hausarbeit“ in der Stelle von „Von dem Momente, wo sich der Kleinmeister“ bis „Armes Arbeitervolk“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 26 December 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 6585 der periodischen Druckschrift „Neue freie Presse“, Morgenblatt vom 24 Dezember 188., enthaltenen Leitartikels mit der Aufschrift „Wien, 23 Dezember“ in den Stellen von „Das Christfest hat nunmehr“ bis „populär zu machen“ und von „Wohin wird diese eigenartige“ bis „in einem Stalle geboren“ das Verbrechen nach § 65 a St. G., ferner in der Stelle von „Niemals hat das Parlament“ bis „neue verzehrende Gluthen“ das Vergehen nach Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862, RGBl. vom Jahre 1863 begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, den 26 December 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 46 der periodischen Druckschrift „Delnicke Listy“ vom 20 December 1882 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „K dejinam cerveneho strasidla z roku 1882“ den Thatbestand des Vergehens nach § 305 St G., ferner daß der Inhalt des ebendaselbst enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Zalezitosti strany“, im 4. Absatze von „V Oseku byla“ bis „Osoku moznym jest“ und des Artikels mit der Aufschrift „Dopisy“ im 4. Absatze von „Z Kladna“ bis „Z prace propusteni“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 26 December 1882.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 December 1882, Z. 34643, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 35 vom 21 October 1882 wegen des Artikels „Willkommen“ nach den §§ 58 c und 59 c St G., dann wegen der Artikel „Frankreich“, „Oesterreich-Ungarn“ und „Zur Notiz“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 13 December 1882, ZZ. 34570 und 34749, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brandyske Noviny“ Nr. 15 vom 7 December 1882 wegen des Artikels „Cinnost spravy obecni a okresni hejtmanstvi Karlinske“ nach den §§ 300, 491 und 493 St. G., dann nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, ferner der Zeitschrift „Prager Tagblatt“ Nr. 342 vom 10 December 1882 wegen des Artikels „Sonntagsplaudereien“ nach Art. VIII des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 December 1882, Z. 5542 die Weiterverbreitung der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 291 vom 12 December 1882 wegen des Artikels „Friedland, 10 December. (Zu den jüngsten Diebstählen)“ nach Art. VII des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k Kreisgericht als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 December 1882, Z. 5596, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Reichenberger Abendblatt“ Nr. 289 vom 15 December 1882 wegen des Artikels „Gerichtssaal. Oeffentliche Hauptverhandlung“ nach Art. VIII des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17 December 1882, Z. 10427, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pilsner Reform“ Nr. 99 vom 13 December 1882 wegen des Artikels „Immer langsam voran!“ nach § 300 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreisgericht Bozen als Gerichtshof I. Instanz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19 December 1882. Z. 5449, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Piccolo Atlante di Geografia divis. in otto tavole ad uso delle scuole del Regno d'Italia. Milano 1880. Tipografia scolastica dell' editore Francesco Pagnoni, via Ancona, casa propria“ nach § 58 c St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Roveredo hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 December 1882, Z. 4510, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Raccoglitore“ Nr. 150 vom 19 December 1882 wegen des Artikels „Vescovo e popolo“ nach den §§ 302 und 492 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 December 1882, Z. 6143, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Katolicka Dalmacija“ Nr. 95 vom 7 December 1882 wegen des Correspondenzartikels „Metkovici na Sv. Klementa“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 6. und 7. December 1882, ZZ. 9127 und 9154 die Weiterverbreitung der Nr. 1986 der Zeitschrift „L'Indipendente“ vom 1 December 1882, wegen des Artikels „Persecuzioni ugonotte“ nach §. 302 St. G., dann wegen des Artikels „Gazzettino Goriziano. Gorizia, 29 Novembre“ nach §. 65 a St. G, ferner der Nr 1987 derselben Zeitschrift vom 2 December 1882 wegen des Artikels „Una musa politica“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29 November 1882, Z. 8947, die Weiterverbreitung der „Triester Zeitung“ (Morgenblatt) Nr. 271 vom 24 November 1882, wegen des Artikels „Die Auswanderung“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 14 und 18 November, dann 1 December 1882, ZZ. 8526, 8632 und 9011, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Cittadino“ Nr. 311 vom 10 November 1882 wegen des Artikels „'a Tribunale“ nach §. 63 St. G., der Zeitschrift „La Voce dell popollo“ Nr. 61 vom 13 November 1882 des Artikels „Il prete in Italia“ nach §. 516 St. G., endlich der Zeitschrift „La Staffetta“ Nr. 57 vom 27 November 1882 wegen der Artikel „250 fiorimi“ und „La nostra Highe-Life“ nach §. 302 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 23 und 24 November, dann 1 December 1882, ZZ. 8782, 8784, 8836 und 9012 die Weiterverbreitung der Nr 1973 der Zeitschrift „L'Indipendente“ vom 18 November 1882 wegen des Artikels „La questione dei Licei“, der Nr. 1974 vom 19 November 1882 wegen des Artikels „Un processo di germanizzazione“, der Nr. 1975 vom 20 November 1882 wegen des Artikels „Un fiasco“, endlich der Nr. 1982 derselben Zeitschrift vom 27 November 1882, wegen des Artikels „Domenico Lovisato“ nach §. 65 a St. G., verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21 November 1882, Z. 8722, die Weiterverbreitung der „Triester Zeitung“ (Morgenblatt) Nr. 265 vom 17 November 1882, wegen des Artikels „Zum Bomben-Attentate vom 2 August“ nach Art. VIII. des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 23 November und 7 December 1882, ZZ. 8783 und 9153, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift „L'Alba“ vom 18 November 1882, wegen des Artikels „L'emigrazione e il sentimento religioso“ nach dem §§. 302 und 303 St. G., dann der Nr. 9 derselben Zeitschrift vom 3 December 1882, wegen des Artikels „Conferenze Lovisato“ nach § 65 a St. G., verboten.

Das k. k. Landesgericht als Pressgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29 November 1882, Z. 8948, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Operajo“ Nr. 4 vom 24 November 1882 wegen des Artikels „Pietro Micca“ nach §. 65 a St G, verboten.

Konkursa.

Z. 52162 267 (3—3)

Aus der von einem Ungenannten aus Anlaß der Vermählung Ihrer kaiserlichen Hoheit der durchlauchtigsten Frau Erzherzogin Gisela mit Seiner königlichen Hoheit dem durchlauchtigsten Prinzen Leopold von Baiern gegründeten Stiftung ist eine Ausstattung im Betrage von 680 fl. ö. W. zu vergeben.

Auf diese Ausstattung haben Anspruch im Brautstande befindliche mittellose und würdige Töchter oder Waisen von solchen Beamten, welche einem dem k. k. Ministerium des Innern unterstehenden Dienstzweige angehören oder bis zu ihrem Ableben oder bis zu ihrer Pensionirung angehört haben

Die Ausstattung wird am 20 April 1883 verliehen, jedoch erst nach eingegangenen Ehebündnisse flüssig gemacht, wozu dem betheilten Mädchen die Frist bis Ende October 1883 offen steht.

Die diesbezüglichen Gesuche sind mit dem Taufscheine, Sitten- und Mittellosigkeitszeugnisse, dann mit dem Nachweise über die bereits stattgehabte Verlobung, endlich mit dem Nachweise, daß der Vater der Bewerberin in einem der obigen Dienstzweige dient oder gedient hat, belegt bis längstens 15 Februar 1883 bei der k. k ung.-öst. Statthalterei in Wien zu überreichen.

Soferne über die bereits stattgehabte Verlobung keine andere Nachweisung geliefert werden kann, ist mindestens der Name und Charakter des Bräutigams anzugeben.

Von der k. k. ung.-öst Statthalterei
Wien, 15 December 1882.

L. 62753. (324 1—3)

Celem nadania dwóch stypendyów z fundacyi ś. p. dra Piotra Krausnekera, każde o rocznych 580 zł. a mianowicie jednego od początku bież. roku szkolnego, drugiego zaś od drugiego półrocza tegoż roku, ogłasza się niniejszem konkurs

Stypendya te przeznaczone są wyłącznie dla uczniów wydziału lekarskiego w Uniwersytecie Wiedeńskim, w szczególności zaś dla wnuków ś. p. fundatora i ich potomków, a gdyby tych nie było dla synów obywateli miasta Lwowa, wyznania chrześciańskiego trudniących się handlem lub przemysłem.

Synowie neofitów z fundacyi tej korzystać nie mogą.

Na propozycyę wydziału lekarskiego w uniwersytecie Wiedeńskim nadaje stypendya powyższe tamtejszy konsystorz uniwersytecki, zatwierdzenie zaś wyboru służy c. k. Namiestnictwu we Lwowie.

Kandydaci winni wnieść podania swoje na ręce Dziekana wydziału lekarskiego uniwersytetu Wiedeńskiego najdalej do 15 marca 1883, załączając metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i moralności, świadectwo szkolne przynajmniej z dwóch ostatnich półroczy szkolnych, nakoniec dowody, że pochodzą z rodziny ś. p. fundatora, lub też z mieszczan Lwowskich, mających prawo obywatelstwa we Lwowie i trudniących się handlem lub przemysłem.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.
We Lwowie, dnia 19 grudnia 1882.

Licytacye.

L. 7141. (306 1—3)

Żywiecki sąd powiatowy ogłasza, że celem wydobycia dłużnej sumy 25 zł. 72 ct. na rzecz Szczepana Hylińskiego odbędzie się w dniach 21 lutego, 28 marca, 2 maja 1883 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk 90 w Sporyszu położonej, Piotra Gawrona własnej.

Cena wywołania 175 zł. wadyum 18 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Teofil Chwalibóg w Żywcu.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Żywiec dnia 22 grudnia 1882.

L. 16975. (246 1—3)

Gorlicki sąd powiatowy ogłasza, że w dniu 14 lutego 1883 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym tamże odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy realności pod lk. 14 w Gorlicach położonej, wedle wykazu hip l. 9 na imię Jakóba Majera zaintabulowanej na zaspokojenie należytości skarbowej w kwocie 236 zł. 50 ct. w. a. zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 172 zł. 50 ct. wadyum 5prc. tejże czyli 9 zł. 63 ct. w. a.

Resztę warunków i akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy
Gorlice dnia 28 grudnia 1882.

L. 4439 (325 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. Sek. II we Lwowie zawiadamia, że w sprawie Towarzystwa galic. kasy zaliczkowej we Lwowie przeciw Janowi Buremu i Łukaszowi Podfigurnemu pto 172 zł 50 ct. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 46 i 12 w Hodowicach położonej, pierwszej Jana Burego, a drugiej Łukasza Podfigurnego własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w dniu: 1go lutego, w dniu 1go marca i w dniu 3go kwietnia 1883, w sądzie tutejszym przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania realności l. 46 wynosi 885 zł. w. a a wadyum 88 zł. w. a. a realności l 12 wynosi 568 zł. w. a., wadyum zaś 56 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w ts registraturze.

Lwów, 14 czerwca 1882.

L. 21554 (231 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Jakoba Zimmermana w kwocie 100 zł. w a z pn. odbędzie się dnia: 13 lutego, dnia 13 marca i dnia 13 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. kons. 9 w Rudce l. wyk. hip 99 w Rudce położonej dłużnika Maryanny Judaszowej względnie tejże masy spadkowej własnej.

Cena wywołania 905 zł. w. a. Wadyum 90 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 25 grudnia 1882.

L. 14809 (303 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia, że w sprawie Icka Ernsta, przeciw Hryciowi Marusiekowi o 50 zł. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 180 w Jasienowie położonej, w trzech terminach a to: dnia 29 stycznia, 5 marca i 16 kwietnia 1883, zawsze o godzinie 10 z rana z tem, że na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową w kwocie 335 zł. w. a. lub wyżej, a w terminie ostatnim i niżej tej ceny zawsze za poprzednim złożeniem zaliczki do rąk komisarza sądowego w kwocie 33 zł. w. a.

Akta opisania i oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacyi wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Kossów, 2 grudnia 1882.

Licytacye.

L. 68. (103 2—3)

Dnia 1 lutego i 2 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w miasteczku Sokołówce w powiecie Brodzkim przymusowa sprzedaż ruchomości, dłużnika Józefa Rakowskiego własnych, a mianowicie: mebli, sprzętów domowych, kufrów, stołów, szaf, krzeseł, obrazów, dywanów, firanek, poduszek, radli i moździerzy mosiężnych i krowy na zaspokojenie sumy 109 zł. 51 ct. a. w. z pn. na rzecz Hrycia Łahoły z tem, że na pierwszym terminie ruchomości te za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na drugim także i niżej tejże najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 411 zł. a. w

Protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w biurze podpisanego.

Busk, 3 stycznia 1883.

Jan Bosakowski.

C k. notaryusz, jako komisarz sądowy.

L. 1793. (289 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 20 grudnia, 1882 25 stycznia i 8 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 14 w Stroniowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Dmytra Kreta własnej, celem wydobycia wierzytelności Nacki Fedio w kwocie 344 zł. 54 ct.

Cena wywołania 545 zł. Zakład 55 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej zaś na trzecim terminie, także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi, tudzież protokoły zastawniczego opisania i ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice, 9 czerwca 1882.

L. 6708. (287 2—3)

Beim k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird am 17 Jäner, 20 Februar und 28 März 1883, jedesmal um 10 Uhr V. M. die executive Feilbietung der sub. lk. 23 in Wierzchnia Kałuszer Bezirkes gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, dem Schuldner Wasyl Mielnik gehörigen Realität zur Hereinbringung der Wechselforderung des Nechemie Mühlstein in Betrage von 322 fl. öw. sNG. vorgenommen werden.

Den Ausrufspreis bildet der Schätzungswert von 1635 fl. unter welchen bei den zwei ersten Feilbietungsterminen nicht herabgegangen, beim 3 Termine aber diese Realität auch unter dem Schätzungswerte veräußert wird

Das Vadium beträgt 163 fl 50 kr. öw.

Das Protokoll der pfandweisen Beschreibung der Schätzungsakt und die senstigen Feilbietungsbedingniße können in der hg. Registratur eingesehen werden

K. k. Bezirksgericht

Kałusz, 25 Oktober 1882.

L. 6412 (235 3—3)

W dniach 23 stycznia, 22 lutego i 16 marca 1883, zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Haliczu przymusowa sprzedaż realności tabularnej w Temerowcach pod k. Nr. 31 położonej, dłużnika Stefana Mykietyna własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 150 zł wa z pn. Na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej zaś na trzecim terminie także niżej ceny sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 520 zł. w. a Wadyum 52 zł. Resztę warunków i akt oszacowania w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli jest Dr. Przesmycki w Haliczu.

C. k. sąd powiatowy

Halicz, dnia 27 październiku 1882.

L. 7160. (155 3—3)

C. k sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że dnia 31 stycznia 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się licytacya realności pod l. k. 59 w Posadzie sanockiej położonej, dłużnika Marcelego Baranowicza własnej celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Sonoku w kwocie 200 złr. w. a. z pn. Wadyum wynosi 100 złr. w. a., a bliższe warunki i ekstrakt tabularny można przejrzeć w registraturze sądowej.

Sanok, dnia 30 listopada 1882.

L. 5181. (210 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kred. włość. we Lwowie przeciw Seinwlowi Hirsch pto 17 rat po 3 zł. i resztującego kapitału 22 zł. 46 ct. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 29 stycznia, 28 lutego i 28 marca 1883, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 155 rep. 96 w Michniowcu z tem, iż na pierwszych dwoch terminach takowa tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 100 zł. wadyum 10zł wa.

Reszta warunków licyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka, dnia 30 października 1882,

L. 9819. (257 3—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Jakóba Gertla w ilości 40 zł. przymusowy jawny przetarg należących do dłużnika Jana Łukaszków ciała hipotecznego niestanowiących 6 parcel gruntów w ogólnej rozległości 3 morgów 100 sążni na 310 zł. ocenionych pochodzących z realności pod liczbą 20 w Klusowie na dnie 23 stycznia, 20 lutego i 30 marca 1883, zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 31 zł. W pierwszym i drugim terminie nabyć można grunta te parcelami tylko za cena wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej, przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Z c. k. sądu powiatowego

Sokal, dnia 26 listopada 1882.

L. 3442. (8758 2—3)

W dniach 2 marca i 13 kwietnia 1883 każdym razem o 10 godz. przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Wasyla Negrycia własnej, w Berezowie wyżnym pod l. k. 88 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Josla Freyera w kwocie 107 zł. 50 ct. a. w.

Cena szacunkowa wynosi 480 zł.

Zakład 48 zł.

W razie gdyby przy pierwszych dwóch terminach wspomniana realność za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie została, to celem ułożenia przystępniejszych warunków wyznacza się termin na dzień 18 maja 1883 o 10 godzinie przed południem.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Jurka Penika, naczelnika gminy z Berezowa wyżnego.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w ts. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, z dnia 30 lipca 1882.

L 10728. (8448 3—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności masy konkursowej towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie w ilości 886 zł. 79 ct z pn. przymusowy jawny przetarg należących do dłużników Jakoba Turkiewicza nieobjętej masy spadkowej Franciszki Turkiewicz, Maryanny i Katarzyny Szostopalskich, Jana Grzegorza i Antoniny Prokopowiczów, Jana i Józefy Tomczaków, ciała hipotecznego niestanowiących realności z przynależącemi doń gruntami i zabudowaniami gospodarczemi pod liczbami 14, 55, 128 i 43|44 w Sokalu położonych na dnie 30 stycznia, 27 lutego i 29 marca 1883 zawsze od godziny 10tej przed południem w gmachu sądowym. Każda z tych realności zostanie osobno pod przetarg pociągniętą wedle cen szacunkowych dla realności nr. 14 w ilości 865 zł, nr. 55 w kwocie 400 zł., nr. 128 w kwocie 500 zł., nr. 44|43 w kwocie 500 zł.

Poręczne 10 prc podanej ceny szacunkowej.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tych przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Z c. k. sądu powiatowego

Sokal, dnia 4 listopada 1882.

L. 6692. (8313 3—3)

Dnia 23 stycznia, 20 lutego i 21 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności l. k. 165 w Okocimie wykazem hipotecznym 165 księgi gruntowej gminy Okocim objętej, Jędrzeja Słupskiego własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego celem zaspokojenia sumy 196 zł. i 100 zł.

Ewentualny termin do ułożenia lżejszych warunków w dniu 21 marca 1883 o godzinie 4.

Cena szacunkowa 600 zł

Wadyum 60 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w registraturze.

C. k sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 30 września 1882.

L. 9136. (8826 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredyt. włościańskiego przeciw Pawłowi Fedeckiemu w kwocie 191 zł. 84 ct. w dniach 26 stycznia, 2 marca i 5 kwietnia 1883 publiczna sprzedaż realności pod l. 47 w Arłamowie położonej każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 400 zł., a zakładem 40 zł. przeprowadzoną będzie. Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej, lecz nie poniżej długów hipotecznych. Nabywca obowiązany będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przeglądnąć. Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil 12 grudnia 1882

L. 9198. (8658 3—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego przeciw Oldze Wyszyńskiej zam. Mierzeńskiej pto 19657 zł. w. a z pn. przeprowadzi c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie na dniu 25 stycznia i dniu 27 lutego 1883 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjną sprzedaż dóbr Baryłowa za świadectwem tabuli krajowej Dom. 268 pag. 65 n. 24 haer. Olgi Wyszyńskiej zam. Mierzeńskiej własnych. Gdyby na powyższych dwu terminach ceny szacunkowej tych dóbr w kwocie 116.900 zł. w. a., która jest równocześnie ceną wywołania, nie ofiarowano, natenczas na terminie dnia 5 marca 1883 o godzinie 10 rano warunki ułatwiające ułożone zostaną.

Nabywca obowiązany będzie w ciągu 30 dni po doręczeniu uchwały sądowej akt licytacyi prawomocnie zatwierdzającej, wykazać się przed sądem, iż wszelkie z tych dóbr zachodzące należytości rządowe, którym według ustawy pierwszeństwo przed wierzycielami hipotecznymi przysługuje, zaspokojone zostały, a względnie, że takowe w złożonem wadyum lub też w kwocie na ten cel do depozytu sądowego złożyć się mającej zabezpieczenie znajdują, tudzież, że wierzytelność c. k. uprzyw. gal. akcyjnego Banku hipotecznego i c. k. uprzyw. Towarzystwa kredytowego ziemskiego z wszystkiemi przynależytościami do kasy tychże Banków w zupełności zapłacił lub też po spłaceniu zaległych należytości tychże Banków, przyzwolenie tych Banków na pozostawienie reszty wierzytelności bankowych przy hipotece licytowanych dóbr uzyskał.

Suma przez nabywcę czy to na zaspokojenie względnie zabezpieczenie należytości rządowych użyta, czy to c. k. uprzyw. Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu w gotowiźnie zapłacona, czy też przez te Banki przy dobrach pozostawiona, uważana będzie jako na poczet ceny kupna uiszczona.

Resztę ceny kupna, jaka po odtrąceniu wadyum w gotowiźnie złożonego, zapłaconych należytości rządowych lub sumy do depozytu sądowego dla ich zabezpieczenia złożonej i sumy c. k. uprz. galicyjskiemu akcyjnemu Bankowi hipotecznemu i c. k. uprzyw. Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu rzeczywiście zapłaconej, lub przez te Banki przy hipotece licytowanych dóbr pozostawionej, będzie się jeszcze należała, winien nabywca w przeciągu dni 30 po doręczeniu mu uchwały sądowej, porządek zaspokojenia wierzycieli hipotecznych prawomocnie ustanawiającej do depozytu sądowego złożyć, lub też według postanowienia tego sądu zapłacić a dopóki to nie nastąpi, od tej reszty ceny kupna procent po sześć od sta półrocznie z góry od dnia objęcia dóbr w swe fizyczne posiadanie do depozytu sądowego składać.

Wolno jednak będzie nabywcy względem zapłacenia tej reszty ceny kupna ułożyć się z przekazanymi do zapłaty wierzycielami, tudzież z hipotecznym dłużnikiem, gdyby dlań jaka kwota pozostała, lecz w takim razie winien będzie nabywca w powyższym terminie dowieść przed sądem zawartych układów.

Wierzytelności hipoteczne, którychby przed umówionym terminem wypowiedzenia wierzyciele przyjąć nie chcieli, winien nabywca na poczet i w miarę ceny kupna na siebie przyjąć.

Wadyum wynosi 10 prc ceny wywołania.

Resztę warunków, jakoteż wyciąg tabularny można przejrzeć w t. s. registraturze.

O tem zawiadamiamy też wszystkich wierzycieli hipotecznych do rąk własnych zaś tych, którymby uchwała licytacyę rozpisująca doręczoną być nie mogła, lub którzyby dopiero po 24 maja 1882 do tabuli krajowej weszli, przez kuratora adw. dra. Heynego z substytucyą adw. dra Mijakowskiego.

C. k. Sąd obwodowy

Złoczów, 9 grudnia 1882.

L. 2204. (104 3—3)

Dnia 1 lutego i 2 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w miasteczku Sokołowce powiecie Brodzkim, przymusowa sprzedaż ruchomosci dłużników Josla i Laji Tenenbaumów własnych, a mianowicie: lichtarzy, moździerza mosiężnych, poduszek, pierzyn, prześcieradła konopnego, żupana lisami podbitego, na zaspokojenie sumy 45 zł. 31 ct. wa. z pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Toporowie z tem, że na pierwszym terminie ruchomości te za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na drugim także i niżej tejże najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 37 zł. 50 ct. a. w.

Protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w biurze podpisanego.

Busk, dnia 3 stycznia 1883.

Jan Bosakowski

C. k. notarysz, jako komisarz sądowy

L. 3531. (8263 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi w dniu 23go stycznia 1883 o godz. 10 z rana egzekucyjną licytacyę realności pod l. 137 w Sośnicy położonej, niestanowiącej ciała hipotecznego, dłużników Hrycia i Jewki Hołyszków własnej, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w celu wydobycia wierzytelności 130 zł. 11 ct. a. w. z pn

Cena wywołania 1850 zł.

Wadyum 185 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy

Radymno, 30 września 1882.

L 4913. (107 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Husiatynie wiadomo, że w sprawie Dawida Genzera przeciw Sabinie Latorowskiej o zapłacenie sumy 20 zł. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 22 stycznia, 19 lutego i 5 marca 1883, publiczna sprzedaż realności pozwanej w Horodnicy pod l. 199 położonej niestanowiącej ciała hipotecznego.

Cena wywołania 550 zł. a. w.

Zakład 55 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w t. s. registraturze.

Husiatyn, dnia 8 grudnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 20000. (8831 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych następujących:

Jurków, Lewniowa, Tworkowa, Druszków pusty, w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Nawojowa góra z osadą Gwoździec, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach;

Szczurowa, w okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

Wiatowice, w okręgu sądu powiatowego w Niepołomicach;

Tarnawa, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Grajów, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

Fałkowice, w okręgu sądu powiatowe- w Dobczycach;

Niwiska, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowej;

Starawieś-Weber, Klimkówka, w okręgu sądu powiatowego delegowanego-miejskiego w Nowym-Sączu;

Wola Łużeńska, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Malec, w okręgu sądu powiatowego w Kętach; położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874, l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe poczynając do dnia 1 lutego 1883 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w tych sądach powiatowych, w których okręgu dotyczące gminy katastralne są położone jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do tego sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna

jest położona, najdalej do dnia 1go marca 1884, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Nowe te księgi nie obejmują posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych.

Kraków, 30 listopada 1882.

L. 21002. (200 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości. że dla gmin katastralnych następujących:

Burzyn, Garbek, Golanka, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

Błonie, w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Tarnowie.

Pustynia z miejscowościami Kandzierz i Kozłów, w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Klecie, w okręgu sądu powiatowego w Brzostku;

Poznachowice dolne, Poznachowice górne, Winiary z miejscowościami Hańsko i Rudnik, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach.

Marcinkowice, Przybysławice i Zabawa z osadami Zdarzec i Podwale, Biskupice i Zdrocheć, w okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

Rzegocina w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Sopotnia wielka, w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Konieczkowa w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Tarnogóra, Racławice, w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Miasta, Sokołów, w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Zeleżnikowa, w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Nowym-Sączu;

Maciejowa, w okręgu sądu powiatowego w Krynicy;

Mszalnica, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie; położonych — otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 31 sierpnia 1881 l. 14708 do zgłoszenia praw rzeczowych. odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 30 listopada 1882 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 1 sierpnia 1883 włącznie, w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona, zgłosili gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy niemoże być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 14 grudnia 1882.

L. 2. (305)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Olszana z Wolicą.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym, lub przed komisarzem hipotecznym dnia 20 stycznia 1883, w którym dalsze dochodzenia miejscowe przeprowadzać będzie.

Stary Sącz, 12 stycznia 1883.

L. 5. (304)

Komisya hipoteczna ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Borzęcin w dniu 25go stycznia 1883 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędzie gminnym.

Radłów, dnia 12 stycznia 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 565. (8340 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rożniatowie zawiadamia, że dnia 24 lipca 1849, zmarł w Jasienowcu Michał Stasiów bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu powołanej do objęcia spadku Melanii Stasiów sądowi nie jest wiadoma, przeto wzywa się ją, ażeby w ciągu jednego roku licząc od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej" zgłosiła się do sądu i deklaracyę do spadku wniesła, gdyż w przeciwnym razie spadek pertraktowany będzie ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Iwanem Stasiów dla zachowania praw Melanii Stasiów tymczasowo ustanowionym.

Rożniatów, 9 czerwca 1882.

L. 52.318. (8402 2—3)

C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie, oznajmia nieobecnemu Aleksandrowi Szymanowskiemu, że przeciw niemu został dnia 27go listopada 1882 do l. 52.318 na rzecz Peisacha Linsker wydanym nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 110 złr. z pn.

Gdy miejsce pobytu Aleksandra Szymanowskiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Balka a tegoż zastępcą adw. dra Pająka i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca i pobytu Aleksandra Szymanowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 2 grudnia 1882.

L. 13337. (8498 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niewiadomych z miejsca pobytu małżonków Wincentego i Magdalenę Gutweinów, że 28 listopada 1882 do l. 13.337 wnieśli Chaim i Baila Schorr przeciw nim prośbę o wykreślenie ciężącego na realności pod l. 102 M. w Przemyślu pierwotnie na rzecz Jerzego Webera, a następnie na rzecz małżonków Gutweinów prawo dożywotnego użytkowania tej realności i że zapadłą na tę prośbę uchwałę doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Baumfeldowi w Przemyślu.

Przemyśl, 6 grudnia 1882.

L. 6509. (8436 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Winnikach podaje do wiadomości, iż w dniu 1 września 1864 zmarł w Winnikach Józef Wisznicki z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia, sąd nieznając pobytu Michała Wisznickiego do spadku powyższego z ustawy powołanego, wzywa go, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosił się w tym sądzie, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z rodzicami, którzy się zgłosili, i z kuratorem Teodorem Markiewiczem z Winnik dla niego utworzonym.

C. k. sąd powiatowy

Winniki, dnia 2 grudnia 1882.

L. 3561. (8444 2—3)

C. k. sąd powiatowy powołuje do spadku po zmarłej w Głogowie na dniu 11 marca 1880 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 4 stycznia 1880 Pesli Fabian, tejże z miejsca pobytu i życia nieznaną córkę Cirlé zam. Jezower w terminie rocznym od daty niżej wyrażonej z tem dołożeniem, iż wrazie niezgłoszenia się takowej w tymże terminie i niewniesienia deklaracyi spadkowej, rozprawa spadkowa zresztą spadkobierców i z ustanowionym dla niej kuratorem Janklem Grossem przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Głogów, dnia 13 sierpnia 1881.

L. 2738. (8643 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach zawiadamia Kalmana Wollocha, którego miejsce pobytu jest niewiadome, że Samuel Leib Bomse z powodu założenia nowej księgi gruntowej w gminie Mikulince zgłosił w myśl § 7 lit. a ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 Dz. pp. prawo własności do ciała hipotecznego wykazem hipotecznym l. 749 objętego, że dla nieobecnego Kalmana Wollocha z tego powodu Chaima Wollocha z Mikuliniec kuratorem ustanowiono i termin do rozprawy w myśl § 8 pomienionej ustawy na dzień 22 lutego 1883 godz. 9 rano wyznaczono.

Mikulińce, dnia 15 lipca 1882.

L. 13693. (277 3—3)

Samborski sąd obwodowy ogłasza niniejszem, że na prośbę i w sprawie galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie przeciw Piotrowi Janowi Gołaszewskiemu a właściwie jego oświadczonej spadkobierczyni Ewelinie Ludwice Gołaszewskiej o 2139 zł. 11½ ct. 1679 zł. 82 ct. i 21293 zł. w. a. z przyn. wyznacza równocześnie do ułożenia warunków ułatwiających sprzedaż połowy tabularnych dóbr Dziedziuszyce, małe w powiecie Żydaczowskim położonych, termin w sądzie tutejszym na dzień 9go lutego 1883, godz. 10tą rano, z dołożeniem, że niestający na terminie wierzyciele hipoteczni uważani będą za przystępujących do większości głosów stawających.

O tem zawiadamia się niewiadomych z życia i miejsca pobytu Annę z Gołaszewskich Hohendorfową, Hersza Lanza, i Salamona Rotha, tudzież tych wszystkich wierzycieli, którymby uchwała nasza powyższy termin ustanawiająca, lub dalsze uchwały tej sprawy dotyczące, wcale lub należycie doręczone być nie mogły, a wreszcie tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego do tabuli krajowej weszli, na ręce kuratora dra Budzynowskiego adwokata w Samborze i niniejszym edyktem.

Sambor, 5go grudnia 1883.

L. 52885. (293 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 92 zł. 92 zł. i 1346 zł. 78 ct. z przyp. odbędzie się dnia 15go lutego 1883, o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Emilii z Męcińskich 1go Rodkiewicz, 2go Kislinger, wedle dom. 180 pag. 435 n. 18 haer należącej realności pod l. $198^{4}/_{4}$ we Lwowie położonej, na którym to terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 7444 zł. 44 ct. sprzedaną zostanie, dalej że jako wadyum kwota 372 zł. 22 ct. złożoną być ma, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnego wierzyciela Michała Roszkowicza, tudzież dla wszystkich tych, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 13go czerwca 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Till kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Szwedzicki mianowany został.

Lwów, dnia 30go grudnia 1882.

L. 19821. (250 2—3)

Niewiadomych z życia i miejsca pobytu Elżbietę Pach i Emilę Pach zawiadamia się, że gmina miasta Brodów wniesła przeciw nim de praes. 23 grudnia 1882 l. 19821 pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 634/1158 i 635 w Brodach renty w rocznej kwocie 120 zł. m. k. na ich rzecz ciążącej, wraz z wszelkiemi odnośnemi pozycyami, na który to pozew do ustnej rozprawy termin na 31go stycznia 1883 o 9 godz. przed południem pod rygorem prawa się wyznacza i pozew dla nich do rąk ustanowionego im prokuratora ad actum adw. Dr. Henryka Starzewskiego, z zastępstwem adw. Dr. Maurycego Brauna doręcza

Brody dnia 29 grudnia 1882.

C. k. Sąd powiatowy.

L. 11.869. (8748 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Złoczowie zawiadamia z życia i miej ca pobytu niewiadomych Rudolfa i Beatę br. Starnfeldów, że w sprawie egzekucyjnej Maryi Wagner przeciw nim pto 300 zł. w. a. zpn. dla nich kuratorem ad actum adw. dra Mijakowskiego z substytucyą adw. dra Wesołowskiego ustanowiono.

Złoczów, dnia 17 listopada 1882.

L. 3511. (8480 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Myślenicach wzywa Jana Swiatłonia, syna Franciszka Swiatłonia z Sulkowic, aby w ciągu jednego roku w sądzie się stawił lub innym sposobem sąd o zostawaniu przy życiu zawiadomił, ponieważby po upływie tego czasu sądownie za zmarłego został uznanym.

C. k. sąd powiatowy

Myślenice, dnia 3 grudnia 1882.

L. 3508. (8511 2—3)

Do spadku po zmarłym w Nowicy na dniu 16 sierpnia 1877 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Dmytrze Danyłów, konkuruje i tegoż z życia i miejsca pobytu niewiadoma siostrzenica Kseńka Petranecka, którą wzywa się, by najdalej do dnia 30 lipca 1883 w tutejszym sądzie się zgłosiła i deklaracyę oddała, gdyż inaczej pertraktacya spadku ze zgłoszonymi spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem Ołeksą Kwiatkowskim z Nowicy przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, 30 lipca 1882.

L. 53.658. (8401 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia Izaka Posament, że przeciw niemu na prośbę firmy Dawida Neumann syn dnia 2 grudnia 1882 l. 53.044 nakaz zapłaty o 300 złr. wydany został.

Gdy zaś miejsce pobytu pozwanego Izaka Posament nie jest wiadome, został dla niego adw. dr. Weiss kuratorem z substytucyą adw. dr. Schaffa mianowany i temuż kuratorowi ts. nakaz zapłaty z dnia 2 grudnia 1882 l. 53.044 doręczony.

Lwów, dnia 10 grudnia 1882.

L. 7215. (8129 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gródku zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Jana Trautnera i Elżbietę Bauman, że Rubin Altschüller wniósł przeciw nim pozew de praes 22 sierpnia 1882 l. 7215 o zapłacenie z hipoteki realności pod l. k. 5 w Haliczanowie sumy 210 złr. m. k. z pn. i że dla nich kuratorem p. Adolf Hence c. k. notaryusz w Gródku ustanowiony został.

Jest tedy rzeczą pozwanych zgłosić się u kuratora i temuż potrzebnych do obrony środków prawnych udzielić, lub sobie innego zastępcę obrać, a w razie bowiem przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe sami sobie przypisać będą winni.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, dnia 10 września 1882.

L. 53240. (8399 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia Izaka Posament, że przeciw niemu na prośbę firmy Birkovits, Löwinger & Comp. dnia 25 listopada 1882 l. 51995 nakaz zapłaty sumy 428 złr. 99 ct. w. a. z pn. wydany został.

Gdy zaś miejsce pobytu pozwanego Izaka Posament nie jest wiadome, został dla niego adw. dr Weiss kuratorem z substytucyą ad. dr. Schiffa mianowany i temuż kuratorowi ts. nakaz zapłaty z dnia 25 listopada 1882 l. 51995 doręczony.

Lwów, dnia 10 grudnia 1882.

L. 4063. (8371 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie wzywa Ela Negra, aby do jednego roku zgłosił się do spadku po zmarłym w Ludzinie 12 października 1881 ojcu jego Nafalim Negrze, w przeciwnym albowiem razie postępowanie spadkowe z kuratorem Szyją Negrem przeprowadzone będzie.

Rymanów, 24 sierpnia 1882.

L. 2213. (8508 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gródku zawiadamia niewiadomych spadkobierców śp. Berla Barta zmarłego w Grodku 9go kwietnia 1882 bez rozporządzenia ostatniej woli a mianowicie Herscha Bart, Henę Bart, Ittę Bart zam. Scharschmidt i Maryannę Bart, że po tymże Berlu Bart postępowanie spadkowe jest w toku, a oraz wzywa ich, aby w ciągu roku do spadku swe oświadczenia wnieśli, inaczej bowiem sąd tutejszy po myśli § 131 ust. z 9 sierpnia 1854 l. 208 Dz. pp. sobie postąpi.

Oraz zawiadamia się ich, że dla nich kuratora w osobie adw. dra Flakowicza w Gródku ustanowiono.

Gródek, dnia 13 marca 1882.

L. 6295. (8497 3—3)

Sąd obwodowy ustanowił dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Alojzego Dobrowolskiego i Jana Hostynka celem zawiadomienia ich o wpisie praw własności Józefa Wincentego Szczepańskiego do realności pod l. 420 wykazem hip. l. 198 Nowego Sącza objętej kuratorem do aktu p. adw. dr. Olszewskiego w Nowym Sączu,

C. k. sąd obwodowy,

Nowy-Sącz, 18 listopada 1882.

L. 20184. (205 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. del. zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Osiasa Brenera, że Sara Anderman przeciw niemu pozew z dnia pr. 1 grudnia 1882, do l. 20184 o zapłacenie 40 złr. wniesła, na który do postępowania drobiazgowego termin na dzień 29 stycznia 1883 o godz. 8 rano wyznaczony został.

Ustanawiając dla jego osoby kuratora adw. dr. Fischlera wzywa się go, ażeby na powyższym terminie sam stanął, albo kuratorowi potrzebną informacyę dał, lub też innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania będzie musiał przypisać.

Stanisławów, 10 grudnia 1882.

L. 49.846. (8296 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Emila Kalkowskiego w myśl § 512 u. s., że Eliasz Steinberger wniósł przeciw niemu pozew de praes. 31 maja 1882 l. 24.054 o zapłacenie kwoty 1500 franków czyli 720 złr. w. a. z pn. i że kuratorem dla niego został ustanowiony adw. dr. Górecki.

Lwów, dnia 25 listopada 1882.

L. 5739. (8411 2—3)

Sąd obwodowy ustanawia dla Jankla Grassgrüna z miejsca pobytu niewiadomego celem doręczenia mu ts. uchwały z dnia 15 lipca 1882 l. 3786, którą intabulacyą wykreślenia na rzecz jego na karcie C. w poz. 13 wykazu hip. l. 107 dóbr Brzana średnia intabulowanej sumy 250 złr. aw. zarządzono, adw. Jauczurę w Nowym Sączu kuratorem do aktu, któremu tę uchwałę doręczono.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, 14 października 1882.

L. 12874. (8743 2—3)

C. k. sąd obwodowy wzywa Michała Hoszkowicza z Ustyanowy, ażeby do 6 miesięcy w sądzie się stawił, lub w jaki inny sposób o życiu swem sądowi wiadomość udzielił, inaczej po bezskutecznym upływie tego czasu za zmarłego uznanym zostanie.

Przemyśl, 6 grudnia 1882.

L. 5924. (8416 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielnicy wzywa z miejsca pobytu niewiadomego Michała Rutkowskiego, aby do spadku w Krzywczu w dniu 27 maja 1879 z pozostawieniem kodycylu z 22 lutego 1874 zmarłej matki Zofii Rutkowskiej w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu licząc, się zgłosił, gdyż inaczej rozprawa spadkowa ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z ustanowionym dla niego kuratorem Józefem Olchowskim przeprowadzoną będzie.

Mielnica, 15 listopada 1882.

L. 6280. (8481 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Radłowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Majkę aby się w ciągu roku od daty niniejszego edyktu celem wniesienia deklaracyi do spadku po Mikołaju Majce zmarłym 8 czerwca 1880 w Zaborowiu z pozostawieniem kodycylu z 6 czerwca 1880 w sądzie tutejszym zgłosił, gdyż w razie przeciwnym postępowanie spadkowe z ustanowionym dla niego kuratorem Wincentym Antosz m przeprowadzonem będzie.

Radłów, dnia 26 lutego 1882.

L 23.270. (8429 3—3)

C. k sąd powiatowy w Drohobyczu wzywa niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Józefa Gawrońskiego dnia 3 lipca 1788 w Drohobyczu a od kilkudziesiąt lat zaginionego, aby w przeciągu roku od dnia trzeciego umieszczenia edyku w „Gazecie Lwowskiej" licząc, w sądzie się zgłosił lub w inny sposób o sobie dał wiadomość ile że po upływie tego czasokresu sąd na żądanie Maryi Wesołowskiej ze Stryja go uznania go za zmarłego przystąpi.

Z c. k. sądu powiatowego

Drohobycz, 20 listopada 1882.

L. 6166 (8413 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Rachelę z Ehrlichów Herzową, iż w sprawie spadkowej po Szymonie Herzu, celem doręczenia uchwały z dnia 30 września 1880 l. 11953 dla niej kuratora w osobie adw. dr. Tokarza z zastępcą adw. dr. Stojałowskiego ustanowiono.

Tarnów, dnia 10 września 1881.

L. 5812. (8417 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Hahna, ażeby do jednego roku do spadku po zmarłej w Podhajcach 6 grudnia 1875 Eti Hahn się zgłosił, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z ustanowionym kuratorem Uscherem Fruchtem z Podhajec przeprowadzone zostanie.

Podhajce, 10 października 1882.

L. 19.148. (8386 1—3)

C. k. sąd krajowy wiadomo czyni, że Nachman Aron Selka Arber zmarł w Krakowie 7go listopada 1847 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu syna jego Abrahama Arbera i jego wnuków Salomona, Lebla i Anny Tilesów pochodzących z jego córki Hendli, zamężnej Tiles, c. k. sądowi wiadomem nie jest, wzywa się ich, ażeby w ciągu roku od dnia dzisiejszego licząc w tutejszym sądzie zgłosili się i wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek ten ze zgłoszonemi spadkobiercami i z kuratorem dla nich ustanowionym w osobie adw. dr. Pieniążka pertraktowanym będzie.

Kraków, 1 września 1882.

L. 1004. (8446 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie wzywa Ilka Procia, aby do jednego roku zgłosił się do spadku po zmarłym w Besku 29 lipca 1881 Hryciu Prociu, w przeciwnym albowiem razie postępowanie spadkowe z kuratorem Jurkiem Prociem przeprowadzone będzie.

Rymanów, dnia 26 sierpnia 1882.

L. 5052. (8449 1—3)

C. k sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że na dniu 18 listopada 1870 znaleziono w karczmie Trembowelskiej „pod dębiną" kwotę 48 zł. w. a.

Wzywa się przeto niewiadom go właściciela, ażeby swe prawa własności do nadmienionej kwoty w terminie prawem przepisanym w tutejszym sądzie zgło ił, gdyż w razie przeciwnym kwota ta znalazcy wydaną zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Trembowla, 30 września 1882.

L. 2548. (8523 1—3)

C k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia wrzekomo nieukonstytuowane bractwo gr kat cerkwi w Wolicy Barylowej, iż z powodu wniesionego przeciw temu bractwu w tutejszym sądzie pod dniem 24 marca 1882 l. 2548 pozwu o ekstabulacyę prenotacyi prawa zastawu dla sumy 105 zł. w. a w stanie biernym dóbr Wolica baryłowa dom. 228 p. 215 n. 30 on. uskutecznionej, celem zastępowania pozwanego w przeprowadzić się mającym sporze, kuratorem tutejszy adwokat dr. Heyne z dodaniem mu na zastępcę adw. dra Billeta ustanowionym został.

Wzywa się przeto pozwane bractwo, aby do ustanowionego kuratora się zgłosiło i jemu swe środki obrończe podało, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu przypisać będzie musiało.

Złoczów, 18 listopada 1882.

L. 26913. (8554 1—3)

C. k. sąd krajowy Krakowski jako Trybunał handlowy zawiadamia Piotra i Justynę małżonków Dziubczyńskich, z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż w sprawie H Birknerowej przeciwko nieobecnym Piotrowi i Justynie małżonkom Dziubczyńskim wniosła też Hana Birknerowa pozew do rozprawy sumarycznej de praes. 26 listopada 1882 l. 26913 o zapłatę kwoty 300 zł. w. a. z pn. który został doręczony adwokatowi drowi Dominikowi Markiewiczowi ustanowionemu dla nieobecnych kuratorowi.

Poleca się zatem Piotrowi i Justynie małżonkom Dziubczyńskim, aby kuratorowi wszelkich możebnych środków obrony udzielili, w przeciwnym bowiem razie sami sobie będą musieli przypisać złe skutki zaniedbania.

Kraków, 1 grudnia 1882.

L. 26914. (8553 1—3)

C. k. sąd krajowy Krakowski jako Trybunał handlowy zawiadamia Piotra i Justynę małżonków Dziubczyńskich z życia i mi-jsca pobytu niewiadomych, iż w sprawie H. Birknerowej przeciwko nieobecnym Piotrowi i Justynie małżonkom Dziubczyńskim, wniosła powódka H Birknerowa pozew do rozprawy sumarycznej, de praes. 26 listopada 1882 l. 26914 o zapłatę kwoty 190 zł 27 ct. w a. który doręczonym został ustanowionemu dla nieobecnych kuratorowi adw. drowi Dominikowi Markiewiczowi.

Poleca się zatem Piotrowi i Justynie małżonkom Dziubczyńskim, aby kuratorowi wszelkich możebnych środków obrony udzielili, w przeciwnym bowiem razie sami sobie będą musieli przypisać złe skutki zaniedbania.

Kraków, 1 grudnia 1882.

L. 24447. (8552 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Antoninę Knollową, że ustanowił na koszt jej i niebezpieczeństwo dla niej w sprawie Towarzystwa Zaliczkowego Krakowskiego przeciw Antoninie Knollowej pto 175 zł. ex majori 225 zł. kuratorem ad actum adw. dra Schöna z substytucyą dra Władysława Wilkosza.

Kraków, 3 listopada 1882.

L. 607. (288 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach uwiadamia niniejszem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Annę Jaremę że w dniu 27 marca 1881 umarł w Podmojścach Dmytro Jarema z pozostawieniem spadku kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia, do którego ona na podstawie ustawniczego porządku dziedziczenia konkuruje i wzywa ją, by w przeciągu roku od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" w tutejszym sądzie do przyjęcia tego spadku się oświadczyła, inaczej bowiem spadek ten z oświadczonymi spadkobiercami i z jej kuratorem Michałem Saganem pertraktowany będzie.

Niżankowice, 30 marca 1882.

L. 9961. (280 1—3)

C k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadmia Judę Niemanda z miejsca pobytu niewiadomego, że z przyczyny wniesienego przeciw niemu przez Jakóba Brandriha pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 150 zł. w. a. kuratorem dla niego adw. Dr Heyne z substytucyą adw. Dr. Billeta ustanowionym został, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebne informacye udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów, dnia 27 listopada 1882.

L. 13814. (8742)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza w roku 1883, nowo protokołowane firmy handlowe i zmiany tychże w Gazecie Lwowskiej. w Przeglądzie sądowym i administracyjnym we Lwowie, i w Wiener Zeitung w Wiedniu, zaś rejestrowanie spółek zarobkowych i gospodarczych li w Gazecie Lwowskiej.

Przemyśl, dnia 8 grudnia 1882.

Upadłości.

L. 101. (245 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Majera Kannera handlarza towarów łokciowych w Jaśle zamieszkałego a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomego majątku, położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. P. P. z roku 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. c. k sędzia powiatowy w Jaśle. tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. Dr. Bieńczewski w Jaśle

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 19 stycznia 1883 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele, jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były powinni takowe do dnia 1 kwietnia 1883 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu, w dniu 26 kwietnia 1883, o godzinie 10 przed południem odbyć się majacem, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w § 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

W Tarnowi, dnia 5 stycznia 1883 r.

L. 385. (260 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Ozyasza Kellema dzierżawcy hotelu i właściciela realności w Przemyślu i mianuje c. k. adjunkta sądu tutejszego pana Lorenza komisarzem konkursowym z poleceniem, ażeby opieczętowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się p. adwokata Dr. Tarnawskiego z zastępstwem p adwokata Dr Czajkowskiego i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie dnia 22 stycznia 1883 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, tudzież zastępcy, lub wyboru innego zarządcy masy i zarządcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli w obec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, wyznacza się termin do 10 marca 1883, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, a to tem pewniej zgłosić mają, ileż ich wrazie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną. Na terminie na dzień 3 kwietnia 1883 o 10 godzinie rano niniejszem wyznaczonym wini wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają wobec komisarza konkursowego wykazać. Na tymże terminie wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Gdy doszło do wiadomości sądu, że Ozyasz Kellem podejrzanym jest o ucieczkę, zarządza się przeciw niemu w myśl §. 98 u. konk. uwięzienie. Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej".

Przemyśl, 10 stycznia 1883.

L. 5177 (8547 3—3)

Konkurs.

Celem prowizorycznego obsadzenia posady inspektora policyi przy Magistracie miasta Rzeszowa z płacą 600 złr. w. a. rocznie, rozpisuje się konkurs niniejszy z terminem do końca stycznia 1883.

Ubiegający się o tę posadę powinni w terminie ustanowionym wnieść do Magistratu miasta Rzeszowa podania swoje, gdzie wykazać należy świadectwami uzdolnienie zawodowe i zalety jakie w ogóle od urzędników wymagane bywają.

Mianowicie wymaga się, aby kandydat posiadał obywatelstwo austryackie, nie był starszym nad lat 40, był dobrych obyczajów i zdrowia silnego, władał językami polskim i niemieckim w słowie i piśmie, a nareszcie, aby posiadał odpowiednie wykształcenie i dostateczną znajomość ustaw tudzież sposobu postępowania w urzędowaniu autonomicznem.

Z Magistratu miasta

Rzeszowa, dnia 28 grudnia 1882.

Kupię! LOKOMOBILĘ

dobrą, o sile 6 aż do 12 koni.
Oferty pod **A. B.** — poste rest.
Gorlice. (262 3—4)

A. Halski

HANDEL ŻELAZNY

we LWOWIE, Halicka l. 20

poleca

na sezon zimowy po bardzo nizkich cenach

Łyżwy „Halifaks“ złr. 3.
„ „ najdoskonalsze złr. 4.
„ „Armin“ najnowsze po złr. 3.50 i 4 zł.
„ całe żelazne, na przodzie paski złr, 2.

Samowary mosiężne prawdziwe Rossyjskie

fason równy na szkl , 8, 10. 14, 18 / zł. 8.80, 9.50, 11 zł. 12 zł. 14zł.
fason wazowy na szkl. . 11, 14, 16, 20 / zł. 10, 11, 12, 1 , 16

Koszyczki z drutu pobielane, ze spodem porcelanowym, bardzo efektowne po 6 ct. 75 ct., 90 ct.

Wyroby znanej z dobroci fabryki metalowych wyrobów **Berndorfera**, z chińskiego srebra, alpakowe, britania metalu jako to: Noże, widelcy: łyżek. łyżeczek itp.

Wszelkich **nożowniczych wyrobów** największy skład, jako to: Noży stołowych, kuchennych, scyzoryków, nożyczek, brzytew, maszynek do strzyżenia bydła i koni itp. z pierwszorzędnych fabryk angielskich, francuskick i niemieckich.

Przybory do **robót piłeczkowych** — forniry.

Kuchnie naftowe, najlepszych konstrukcyj, nadzwyczaj praktyczne po złr. 3, 4, 5.50 i 7 zł. — oraz

Skład HERBATY z tych samych źródeł co Orłowa w Warszawie, w cenach po złr. 2, 3, 4 i 5 za ½ klo.

(8194 13-25)

Na karnawał!

Chapeaux Claques (cylindry składane) tybetowe 5 zł. 50 ct., z krysami atłasowemi 5 zł. 80 ct., atłasowe 9 złr. **Rękawiczki** o 1 guz. 1 zł. 10 ct., o 2ch guzik. 1 zł. 20 ct.
Krawatki białe po 25, 30, 35 i 40 ct.. atłasowe po 60 ct. i 1 zł. 20 ct.
Chustki jedwabne do fraka po ct. 40, 85, 1 zł. 10 ct, 1 zł. 20 ct., 1 zł. 30 i 1 zł. 60 ct.
Koszule balowe po 1.80, 2 zł., 2.50, 2.80 i 3 zł.
Kołnierzyki po 25 ct., tuz. 2 zł. 80 ct.
Manszety po 35, 40, 45.
Skarpetki kolorowe po 25, 30, 35, 40 50, 60 itd.
Kaftaniki od potu (Schweisssauger) po 60, 75 i 90 ct.
Perfumy po 20, 25, 30, 40, 50, 60, 75, 1 zł. 1 zł. 2 , 1 zł. 50 ct.
Woda kolońska po 30, 50, 1 zł. itd.
Pastylki wonięjące do ust, puszka 50 ct.

p o l e c a j ą (193 3—6)

Bracia Langner

Lwów, *ulica Halicka l. 16.*

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księst. Krakowskiem

na rok 1883

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.,** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

C. k. uprz. gal. Zakład kredytowy włościański

(Wykaz w myśl. art. 91 statutu.)

Z dniem 31 grudnia 1882 znajdowało się w obiegu:

6% listów zastawnych na	zł	6,331.900.—
5% listów zastawnych na	zł	853.600.—
Obligacyj komunalnych na	zł.	103.300.—
Asygnat kasowych na	zł.	969.400.—
Wkładki udziałowe wynosiły	zł	500.220.—

Dyrekcya.

(294)

Najlepszej jakości Płótna i Bieliznę

poleca najtaniej w wielkim wyborze

Magazyn Schayerów we LWOWIE.

(8781 4-?)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako tez

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałow funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi. (4 5-?)

L. 1350. (295 1—3)

Zaproszenie do subskrypcyi.

Pożyczka loteryjna

Towarzystwa węgierskiego

CZERWONEGO KRZYŻA

pod Najwyższym protektoratem Jego Cesarskiej i Apostolskiej Mości.

Wyciąg z planu losowania:

Rocznie 3 ciągnienia: 1 marca, 1 lipca, 1 listopada

Główna wygrana **złr. 120.000** bez podatku,
zł. 50.000, 25.000, 15.000, 10.000
i wiele wygranych ubocznych, najniższa wygrana **6 złr.** podnosząc się do **10 złr.**

CELEM POŻYCZKI jest dostarczanie funduszu na pielęgnowanie i zapomożenie ranionych wojowników i ich familii.

Korzyści pożyczki:

Każdy los, na który padła najniższa wygrana, grywa na wszystkich późniejszych ciągnieniach premiowych i stanowi tem samem na lat 51 opiewającą bezstemplową i wolną od należytości promesę.

Według osnowy, odnoszącej się do tej pożyczki loteryjnej ustawy (art. XLI 1882), są losy i wygrane wolne od stempla, podatku, i należytości.

Gwarancya.

Przeznaczony do wypłaty wygranych i amortyzacyi pożyczki potrzebny kapitał loteryjny składa się z papierów wartościowych. mogących być natychmiast zrealizowanemi, które dadzą się użyć na złożenie kapitałów pupilarnych i zarządzany bywa przez mięszaną komisyę, której prezesem jest każdoczesny, przez stowarzyszenie wybrany i przez Jego Mość Cesarza zatwierdzony prezes Towarzystwa Czerwonego Krzyża w krajach korony węgierskiej.

Prócz tego utworzony będzie na dalsze zapewnienie tej pożyczki loteryjnej fundusz rezerwowy, który z dodatkiem procentów 5 prc. po ukończeniu terminu amortyzacyjnego wynosić będzie okrągło 3.000 000 złr. w. a.

Ze względu na korzyści planu losowania, bezwątpiwą pewność i cel patryotyczny, jest ten efekt godnym polecenia jako najtańszy, najpewniejszy i najkorzystniejszy los.

Publiczna subskrypcya na 400.000 losów odbędzie się
w Poniedziałek dnia 22 stycznia 1883 po kursie 6 złr. 50 ct.

oprócz już publikowanych miejsc subskrypcyjnych, dla wygody subskrybentów także u następujących firm:

We Wiedniu:

Breitner & Jonienz I, am Hof nr. 5,
Heinrich Braun, Kohlmarkt 24,
Anton Czjzek, Kärntnerstrasse 3,
Franz Eckert, Schottenring 14.
Feliks Epstein, Stock-im-Eisen Platz 3
Freund & Cmp Kärntnerstrasse 40 42
M. J. Guth, Kohlmarkt 5,
E. J. Heimann's Söhne Kärntnerring 3
August Körner, Goldschmiedgasse 7,
Kohn & Alter, Kärntnerstrasse 19,
Leopold Langer, Kärntnerring I,
Landauer & Co., „z. neuen Fortuna“ Wipplingerstr. 30,
Isid. Landauer, Kärntnerstrasse 14,
R. Landauer, Kärntnerstrasse 36.
Mayer & Vogel, Graben 21,
Nyitrai & Co, Kärntnerstrasse 23,
Ludwig Porges & Co., Augustinerstrasse 2,
Schellhammer & Schatters, Kärntnerstrasse 20,
Anton Schey, jr. Praterstrasse 20,
J. H. Singer, Schottenring 4,
M. A Spitzer, Graben 12,
Werner & Cmp., Wipplingerstrasse 45,

podczas zwykłych godzin urzędowych, gdzie przyjmują się także zgłoszenia przed czasem subskrypcyi.

na prowincyi:

także we wszystkich większych kantorach bankowych i wymiany.

Warunki:

1. Kwota subskrypcyjna wynosi 6 zł. 50 ct. za sztukę, z której 2 złr. w. a. w gotówce należy złożyć zaraz przy subskrypcyi. Reszta w kwocie 4 złr. 50 ct. ma być złożona w trzech dniach po ogłoszeniu odbytej repartycyi. Po tym terminie wniesione opłaty będą na 6 prc. oprocentowane i mają nastąpić najpóźniej do dnia **20 lutego 1883.**

2. W razie przekroczenia kwoty subskrypcyjnej nastąpi odpowiednia redukcya subskrybowanych sztuk, przyczem zastrzega sobie węgierskie akcyjne towarzystwo banku krajowego ustanowienie sposobu redukcyi.

3. W razie redukcyi okazać się mogące kwoty, opłacone przy subskrypcyi, użyte będą do uzupełnienia przypadających z subskrypcyi losów. Potrzebne ku temu kwoty resztujące mają być zapłacone w terminie, wyrażonym w 1 punkcie. Okazać się mogące nadpłaty będą natychmiast zwrócone.

4. Zgłoszenia do subskrypcyi należy wnosić w miejscach ku temu wyznaczonych na formularzach, które się wydają bezpłatnie. Każdy subskrybent otrzyma zamiast oddanego zgłoszenia subskrypcyjnego i po złożeniu w 1. punkcie ustanowionego zadatku w kwocie 2 złr. za sztukę, wystawione przez miejsce subskrypcyę przyjmujące potwierdzenie, za które po odbytej publikacyi, wręczone zostaną subskrybentowi efektywne losy.

Bliższe ciągnienie dnia 1 marca 1883.

Główna wygrana złr. 120.000 w. a.

Z drukarni ... fabryki pa...